

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 387

40. vuosikerta

20. päivänä joulukuuta 1997

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Tuomioistuim	
	TUOMIOISTUIN	
97/C 387/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 23 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-157/94 Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, vastaan Alankomaiden kuningaskunta, jota tukevat Ranskan tasavalta ja Irlanti (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Yleiseen jakeluun tarkoitettun sähkön tuontia koskevat yksinoikeudet)	1
97/C 387/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 23 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-158/94 Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, vastaan Italian tasavalta, jota tukevat Ranskan tasavalta ja Irlanti (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Sähkön tuontia ja vientiä koskevat yksinoikeudet)	1
97/C 387/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 23 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-159/94 Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, vastaan Ranskan tasavalta, jota tukee Irlanti (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Kaasun ja sähkön tuontia ja vientiä koskevat yksinoikeudet)	2
97/C 387/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 23 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-150/95, Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Euroopan unionin neuvosto (Yhteinen maatalouspolitiikka — Asetus (EY) N:o 307/95 — Öljysiemenet — Lopulliset viitemäärät — Portugalilaisten tuottajien jättäminen koko yhteisön ylitysten ja käyttämättä jättämisten hyvittämisen ulkopuolelle — Kumoamiskanne)	2
97/C 387/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 23 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-375/95, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Autoverotus — Syrjintä)	3

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
97/C 387/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 4 päivänä marraskuuta 1997, asiassa C-337/95 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Parfums Christian Dior SA ja Parfums Christian Dior BV vastaan Evora BV (Tavaramerkki- ja tekijänoikeus — Tavaramerkin ja tekijänoikeuden haltijan pyrkimys kieltää jälleenmyyjää mainostamasta tavaraa sen uudelleen liikkeelle laskemisen yhteydessä — Hajuvesi)	3
97/C 387/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 4 päivänä marraskuuta 1997, asiassa C-20/96 (Social Security Commissionerin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Kelvin Albert Snares vastaan Adjudication Officer (Sosiaaliturva — Maksuihin perustumattomat erityisetuudet — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 4 artiklan 2 a kohta ja 10 a artikla — Vammaisen elämisavustus — Etuuksien maastaviennin estäminen)	4
97/C 387/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 6 päivänä marraskuuta 1997, asiassa C-116/96 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Reisebüro Binder GmbH vastaan Finanzamt Stuttgart-Körperschaften (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Kansainvälinen henkilöliikenne — Kuljetuspalvelun verotuspaikka ja veron peruste)	5
97/C 387/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto), 6 päivänä marraskuuta 1997, asiassa C-164/96 (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Regione Piemonte vastaan Saiagricola SpA (Asetus (ETY) N:o 797/85 — Yksityisten maanviljelijöiden ja oikeushenkilöiden erilainen kohtelu)	5
97/C 387/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto), 6 päivänä marraskuuta 1997, asiassa C-261/96, (Corte d'appello di Venezian esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Conserchimica Srl vastaan Amministrazione delle Finanze dello Stato (Tullit — Tuontitullien kantaminen jälkitullauksin — Vanhentumisaika)	6
97/C 387/11	Asia C-358/97: Euroopan yhteisöjen komission 21.10.1997 Irlantia vastaan nostama kanne	6
97/C 387/12	Asia C-359/97: Euroopan yhteisöjen komission 21.10.1997 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	7
97/C 387/13	Asia C-365/97: Italian tasavallan 22.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	8
97/C 387/14	Asia C-370/97: Oberster Gerichtshof der Republik Österreichin (4 Senat) 7.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. The Polo/Lauren Company LP, New York, 2. Poloco SA, Pariisi vastaan Jürgen Denz, rekisteröimättömän toiminimen Jeans & More haltijana	9
97/C 387/15	Asia C-372/97: Italian tasavallan 28.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	10
97/C 387/16	Asia C-374/97: Bayerisches Verwaltungsgerichtshofin 20.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Anton Feyrer vastaan Landkreis Rottal-Inn, Landesanzwaltschaft Bayernin osallistuessa asian käsittelyyn yleisen edun edustajana	11

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
97/C 387/17	Asia C-375/97: Tribunal de commerce (2ème chambre) de Tournain 30.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa General Motors Corporation vastaan Yplon SA	11
97/C 387/18	Asia C-378/97: Arrondissementsrechtbank te Rotterdamin 30.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Florus Ariël Wijsenbeekia vastaan vireillä olevassa rikosasiassa	11
97/C 387/19	Asia C-379/97: Sø- og Handelsrettenin 31 päivänä lokakuuta 1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Upjohn SA, Danmark vastaan Paranova A/S	12
97/C 387/20	Asia C-380/97: President van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhagenin 4.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Emesa Sugar (Free Zone) NV vastaan 1. Alankomaiden kuningaskunta, 2. Alankomaiden valtio, 3. Alankomaiden Antillit, 4. Aruba	12
97/C 387/21	Asia C-381/97: Tribunal de première instance de Nivellesin (9. jaosto) 3.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Belgocodes SA vastaan Belgian valtio	13
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
97/C 387/22	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 15 päivänä lokakuuta 1997, asiassa T-331/94, IPK-München GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Ympäristöä säästävää matkailua koskevan hankkeen rahoittamiseksi myönnetty tuki — Alentaminen — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Vahvistava päätös — Oikeusvarmuus — Perusteltu luottamus — Perustelut)	14
97/C 387/23	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 21 päivänä lokakuuta 1997, asiassa T-229/94, Deutsche Bahn AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu — Merikonttien rautatiekuljetukset — Asetus (ETY) N:o 1017/68 — Kartellit tai muut yhteisjärjestelyt — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Sakko — Arviointiperusteet — Suhteellisuusperiaate — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Oikeusvarmuuden periaate)	14
97/C 387/24	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 22 päivänä lokakuuta 1997, yhdistetyissä asioissa T-213/95 ja T-18/96, Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf (SCK) ja Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven (FNK) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu — Siirrettävät nosturit — Euroopan ihmisoi- keussopimuksen 6 artikla — Kohtuullisen ajan noudattaminen — Hyväksymisjärjes- telmä — Vuokrauskielto — Suositushinnat — Sisäiset hinnat — Sakot)	14
97/C 387/25	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 24 päivänä lokakuuta 1997, asiassa T-239/94, Association des aciéries européennes indépendantes (EISA) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EHTY — Kumoamiskanne — Valtion tuki — Yksittäiset päätökset, joilla hyväksytään valtion tuki terästeollisuusyrityksille — Yhteensoveltumattomuus perustamissopimuksen määräysten kanssa — Taannehtiva vaikutus — Perustamissopimuksen 4 artiklan b ja c alakohta sekä 95 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta)	15

97/C 387/26	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 24 päivänä lokakuuta 1997, asiassa T-243/94, British Steel plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EHTY — Kumoamiskanne — Valtion tuki — Yksittäiset päätökset, joilla hyväksytään valtion tuki terästeollisuusyrityksille — Toimivallan puuttuminen — Perusteltu luottamus — Yhteensoveltumattomuus perustamissopimuksen kanssa — Syrjintä — Perustelujen puuttuminen — Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen — Perustamissopimuksen 4 artiklan b ja c alakohta, 15 artikla ja 95 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta)	16
97/C 387/27	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 24 päivänä lokakuuta 1997, asiassa T-244/94, Wirtschaftsvereinigung Stahl ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EHTY — Kumoamiskanne — Valtion tuki — Yksittäiset päätökset, joilla hyväksytään valtion tuki terästeollisuusyrityksille — Harkintavallan väärinkäyttö — Perusteltu luottamus — Yhteensoveltumattomuus perustamissopimuksen kanssa — Syrjintä — Perustelujen puuttuminen — Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen — Perustamissopimuksen 4 artiklan b ja c alakohta, 15 artikla ja 95 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta)	16
97/C 387/28	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 5 päivänä marraskuuta 1997, asiassa T-26/89 (125), Henri de Compte vastaan Euroopan parlamentti (Henkilöstö — Hakemus tuomion ottamiseksi uudelleen käsiteltäväksi — Tutkittavaksi ottaminen)	17
97/C 387/29	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 5 päivänä marraskuuta 1997, asiassa T-149/95, Établissements J. Richard Ducros vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtion tuet — Rakennemuutostuet — Komission päätös — Kumoaminen — Tutkittavaksi ottaminen)	17
97/C 387/30	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 5 päivänä marraskuuta 1997, asiassa T-12/97, Anna Barnett vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)	17
97/C 387/31	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 6 päivänä marraskuuta 1997, asiassa T-223/95, Luigi Ronchi vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohta — Hakemuksen implisiittinen hylkäyspäätös — Henkilöstösääntöjen 24 artikla — Avustamisveloite)	18
97/C 387/32	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 6 päivänä marraskuuta 1997, asiassa T-15/96, Lino Liao vastaan Euroopan unionin neuvosto (Henkilöstö — Kumoamiskanne — Myöhässä laadittu arviointikertomus — Vahingonkorvauskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Vahinko)	18
97/C 387/33	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 6 päivänä marraskuuta 1997, asiassa T-71/96, Sonja Edith Berlingieri Vinzek vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Pätevyyteen ja kokeisiin perustuva kilpailu — Päätös olla hyväksymättä hakijaa suullisiin kokeisiin)	18
97/C 387/34	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 6 päivänä marraskuuta 1997, asiassa T-101/96, Maria Elisabeth Wolf vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Avoin kilpailu — Päätös olla hyväksymättä hakijaa kokeisiin — Edellytetty työkokemus)	19

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
97/C 387/35	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 7 päivänä marraskuuta 1997, asiassa T-218/95, Azienda Agricola "Le Canne" Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Maatalous — Kalastus — Vesiviljely ja suojeltujen merialueiden kehittäminen — Yhteisön taloudellinen tuki — Tiettyjen kulujen toteaminen tukielvottomiksi — Kumoamiskanne — Vahingonkorvauskanne)	19
97/C 387/36	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 7 päivänä marraskuuta 1997, asiassa T-84/96, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Ld ^a vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Euroopan sosiaalirahasto — Taloudellisen tuen vähentämistä koskeva päätös — Perusteluvollisuus)	19
97/C 387/37	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 30 päivänä syyskuuta 1997, asiassa T-151/95, Instituto Europeu de Formação Profissional Ld ^a (INEF) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Euroopan sosiaalirahasto — Taloudellisen tuen alentaminen — Kumoamiskanne — Määräaika — Tutkimatta jättäminen)	20
97/C 387/38	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 30 päivänä syyskuuta 1997, asiassa T-122/96, Federazione nazionale del commercio oleario (Federolio) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Oliiviöljy — Kulutustuki — Asetus (EY) N:o 887/96 — Kumoamiskanne — Taloudellisten toimijoiden yhdistys — Tutkimatta jättäminen)	20
97/C 387/39	Asia T-263/97: Associazione G.A.L. Penisola Sorrentinan 2.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	20
97/C 387/40	Asia T-265/97: Regione Toscanan 12.5.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	21
97/C 387/41	Asia T-269/97: Azienda Agricola Tre e Mezzon 13.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	21
97/C 387/42	Asia T-273/97: Pierre Richardin 16.10.1997 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	22
97/C 387/43	Asia T-274/97: Società Ca' Pasta srl:n 16.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	23
97/C 387/44	Asia T-279/97: DFDS Transport BV:n 24.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
97/C 387/45	Asia T-280/97: Wilson Holland BV:n 24.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
97/C 387/46	Asia T-281/97: Milk Products Holdings (Europe) Limited ym:n 27.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
97/C 387/47	Asia T-282/97: Antonio Gianninin 28.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
97/C 387/48	Asian T-396/94 poistaminen rekisteristä	26
97/C 387/49	Asian T-23/97 poistaminen rekisteristä	26
97/C 387/50	Asian T-87/97 poistaminen rekisteristä	26
97/C 387/51	Asian T-134/97 poistaminen rekisteristä	27

Ilmoitus lukijoille (katso kansilehden kolmas sivu)

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

23 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-157/94 Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, vastaan Alankomaiden kuningaskunta, jota tukevat Ranskan tasavalta ja Irlanti ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Yleiseen jakeluun tarkoitettun sähköntuontia koskevat yksinoikeudet)

(97/C 387/01)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-157/94, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Richard B. Wainwright ja Berend J. Drijber), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään Lindsey Nicoll, avustajanaan David Anderson) vastaan Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinään Adrian Bos, Jaap W. de Zwaan ja Johannes S. van den Oosterkamp), jota tukevat Ranskan tasavalta (asiamiehinään Catherine de Salins ja Jean-Marc Belorgey), Irlanti (asiamiehinään Michael A. Buckley, avustajanaan John D. Cooke ja Jennifer Payne), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 ja 37 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on myöntänyt yleiseen jakeluun tarkoitettun sähköntuontia koskevia yksinoikeuksia, yhteisöjen tuomioistuinten toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: G. Cosmas, kirjajaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 23.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*2) *Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*3) *Väliintulijoina olevat Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, Ranskan tasavalta sekä Irlanti vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*⁽¹⁾ EYVL C 202, 23.7.1994.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

23 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-158/94 Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, vastaan Italian tasavalta, jota tukevat Ranskan tasavalta ja Irlanti ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Sähköntuontia ja vientiä koskevat yksinoikeudet)

(97/C 387/02)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-158/94, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Richard B. Wainwright ja Antonio Aresu), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään Lindsey Nicoll, avustajanaan David Anderson) vastaan Italian tasavalta (asiamiehinään Umberto Leanza, avustajanaan Ivo M. Braguglia), jota tukevat Ranskan tasavalta (asiamiehinään Catherine de Salins ja Jean-Marc Belorgey), Irlanti (asiamiehinään

Michael A. Buckley, avustajinaan John D. Cooke ja Jennifer Payne), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30, 34 ja 37 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on suhteessa muihin jäsenvaltioihin myöntänyt ja pitänyt voimassa sähköalalla tuontia ja vientiä koskevia yksinoikeuksia kaupallisen valtion monopolin yhteydessä, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoupanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, johtava hallintovirkamies D. Loutermann-Hubeau, on antanut 23.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Väliintulijoina olevat Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, Ranskan tasavalta sekä Irlanti vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 202, 23.7.1994.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

23 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-159/94 Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, vastaan Ranskan tasavalta, jota tukee Irlanti (¹)

(*Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Kaasun ja sähkön tuontia ja vientiä koskevat yksinoikeudet*)

(97/C 387/03)

(*Oikeudenkäyntikieli: ranska*)

(*Väliaikainen käänös; lopullinen käänös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa*)

Asiassa C-159/94, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Richard B. Wainwright ja Hendrik van Lier), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään Lindsey Nicoll, avustajanaan David Anderson) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinään Catherine de Salins ja Jean-Marc Belorgey), jota tukee Irlanti (asiamiehinään Michael A. Buckley, avustajinaan John D. Cooke ja Jennifer Payne), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30,

34 ja 37 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on myöntänyt kaasun ja sähkön tuontia ja vientiä koskevia yksinoikeuksia, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoupanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, johtava hallintovirkamies D. Loutermann-Hubeau, on antanut 23.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Irlanti vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 202, 23.7.1994.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

23 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-150/95, Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Euroopan unionin neuvosto (¹)

(*Yhteinen maatalouspolitiikka — Asetus (EY) N:o 307/95 — Öljysiemenet — Lopulliset viitemäärät — Portugalilaisten tuottajien jättäminen koko yhteisön ylitysten ja käyttämättä jättämisten hyvittämisen ulkopuolelle — Kumoamiskanne*)

(97/C 387/04)

(*Oikeudenkäyntikieli: portugali*)

(*Väliaikainen käänös; lopullinen käänös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa*)

Asiassa C-150/95, Portugalin tasavalta (asiamiehinään João Mota de Campos ja Luis Fernandes) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään António Caeiro ja Gérard Rozet), jota tukee Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään Jan-Peter Hix ja Paulo Borges), jossa kantaja vaatii korjattujen lopullisten alueellisten viitemäärien vahvistamisesta soijapapujen, rapsin- ja auringonkukansiementen tuottajille markkinointivuodelle 1994/1995 14 päivänä helmikuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 307/95 (EYVL L 36, 16.2.1995, s. 2) kumoamista siltä osin kuin sillä vähennetään Portugalissa tuotettujen auringonkukansiementen lopullisia alueellisia viitemääriä

20 prosenttia, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit R. Schintgen, G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari) ja G. Hirsch, julkisasiamies: C. O. Lenz, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 23.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Portugalin tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 208, 12.8.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

23 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-375/95, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Autoverotus — Syrjintä)

(97/C 387/05)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-375/95, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenä: Dimitrios Gouloussis) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehinä: Panagiotis Mylonopoulos ja Anna Rokofylou), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ottanut käyttöön ja pitänyt voimassa käytettyjen autojen verotusta koskevia säännöksiä, joiden mukaan erityisen kulutusveron perustetta määrättäessä vastaavien uusien autojen myyntihinnasta voidaan vähentää vain 5 prosenttia käyttövuotta kohti siten, että vähennys yhteensä voi olla enintään 20 prosenttia vastaavien uusien autojen arvosta, ja joissa säädetään erityisen kertaluonteisen lisäveron kantamisesta siten, että vähennys ei koske käytettyjä autoja, ja joiden mukaan veroedut (erityisestä kulutusverosta myönnettävä vähennys) koskevat ainoastaan saastumista ehkäisevällä teknologialla varustettuja uusia autoja mutta eivät tällaisella teknologialla varustettuja, käytettyinä maahan tuotuja autoja, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit M. Wathelet, J. C. Moi-

tinho de Almeida, D. A. O. Edward ja J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 23.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Helleenien tasavalta ei ole noudattanut perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on säättänyt, että käytettyinä maahan tuotujen autojen verotusarvo määrätään erityisen kulutusveron ja erityisen kertaluonteisen lisäveron osalta vähentämällä vastaavien uusien autojen hinnasta 5 prosenttia käytettyjen autojen ikävuotta kohti siten, että vähennys voi pääsääntöisesti olla enintään 20 prosenttia, ja kun se on säättänyt, että saastumista ehkäisevällä teknologialla varustettuja autoja koskevaa alennusta erityisestä kulutusverosta ei sovelleta tällaisella teknologialla varustettuihin, käytettyinä maahan tuotuihin autoihin.*
- 2) *Muilta osin kanne hylätään.*
- 3) *Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 31, 3.2.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

4 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-337/95 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Parfums Christian Dior SA ja Parfums Christian Dior BV vastaan Evora BV (¹)

(Tavaramerkki- ja tekijänoikeus — Tavaramerkin ja tekijänoikeuden haltijan pyrkimys kieltää jälleenmyyjää mainostamasta tavaraa sen uudelleen liikkeelle laskemisen yhteydessä — Hajuvesi)

(97/C 387/06)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-337/95, jonka Hoge Raad der Nederlanden on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Parfums Christian Dior SA ja Parfums Christian Dior BV vastaan Evora BV ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan sekä 177 artiklan kolmannen kohdan ja jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1) 5 ja 7 artiklan tulkinnasta, yhteisö-

jen tuomioistuimien toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann (esittelevä tuomari), H. Ragnemalm ja R. Schintgen sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 4.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Jos jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY tulkintaan liittyvä kysymys tulee esiin jossakin Benelux-maiden jäsenvaltioista vireillä olevassa oikeudenkäynnissä, joka koskee Benelux-maiden yhtenäisen tavaramerkkilain tulkintaa, tuomioistuimen, jonka päätöksiin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta ja jollaisia ovat sekä Benelux-maiden tuomioistuin että Hoge Raad der Nederlanden, on EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti saatettava kysymys yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Tämä velvollisuus käy kuitenkin merkitykselliseksi ja sisällöltään tyhjäksi silloin, kun esitetty kysymys on asiallisesti samanlainen kuin kysymys, johon jo on annettu ennakkoratkaisu samassa pääasiassa.
- 2) Direktiivin 89/104/ETY 5 ja 7 artiklaa on tulkittava siten, että jos tavaramerkin haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut yhteisön markkinoille tavaroita tavaramerkkiä käyttäen, niin jälleenmyyjällä on oikeus paitsi myydä näitä tavaroita myös käyttää tavaramerkkiä ilmoittaakseen asiakkaille näiden tavaroiden laskemisesta uudelleen liikkeelle.
- 3) Tavaramerkin haltija ei voi direktiivin 89/104/ETY 7 artiklan 2 kohdan nojalla kieltää tavaramerkillä varustettujen tavaroiden kanssa samantyyppisiä vaikkakaan ei välttämättä samanlaatuista tavaroita tavanomaisesti myyvää jälleenmyyjää käyttämästä tavaramerkkiä tavoilla, jotka ovat tavanomaisia hänen toimialallaan, ilmoittaakseen asiakkaille näiden tavaroiden laskemisesta uudelleen liikkeelle, ellei sitten osoiteta, että tietyn tapauksen erityispiirteiden takia tavaramerkin käyttö jälleenmyyjän mainonnassa vahingoittaa vakavasti tavaramerkin mainetta.
- 4) EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklaa on tulkittava siten, ettei tavaramerkin tai tekijänoikeuden haltija voi kieltää suojattujen tavaroiden kanssa samantyyppisiä vaikkakaan ei välttämättä samanlaatuista tavaroita tavanomaisesti myyvää jälleenmyyjää käyttämästä tavaramerkkiä tavoilla, jotka ovat tavanomaisia hänen toimialallaan, ilmoittaakseen asiakkaille näiden tavaroiden laskemisesta uudelleen liikkeelle, ellei sitten osoiteta, että tietyn tapauksen erityispiirteiden takia tavaroiden käyttö tähän tarkoitukseen vahingoittaa vakavasti niiden mainetta.

(¹) EYVL C 351, 30.12.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

4 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-20/96 (Social Security Commissionerin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Kelvin Albert Snares vastaan Adjudication Officer (¹)

(Sosiaaliturva — Maksuihin perustumattomat erityisetuudet — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 4 artiklan 2 a kohta ja 10 a artikla — Vammaisen elämisavustus — Etuuksien maastaviennin estäminen)

(97/C 387/07)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-20/96, jonka Social Security Commissioner (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Kelvin Albert Snares vastaan Adjudication Officer ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 230, 22.8.1983, s. 6) 4 artiklan 2 a kohdan ja 10 a artiklan tulkinnasta ja pätevydestä, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1247/92 (EYVL L 136, 19.5.1992, s. 1), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari), P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 4.11.1996 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen N:o 1408/71 10 a artiklaa, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1247/92, luettuna yhdessä liitteen II a kanssa, on tulkittava siten, että vammaisen elämisavustus kuuluu sen soveltamisalaan ja on tästä syystä saman asetuksen 4 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettu maksuihin perustamaton erityisetuus, joten pääasian kantajan asemassa olevaan henkilöön, joka täytti tämän etuuden myöntämistä koskevat edellytykset sen jälkeen kun asetus (ETY) N:o 1247/92 tuli voimaan 1.6.1992, sovelletaan yksinomaan 10 a artiklalla perustettua yhteensovittamisjärjestelmää.

2) Asetuksen N:o 1247/92 tutkimisen perusteella, siltä osin kuin sen mukaan vammaisen elämisavustuksen osalta ei sovelleta asetuksen (ETY) N:o 1408/71 10 artiklassa tarkoitettua periaatetta asumista koskevasta edellytyksestä luopumisesta, ei ole ilmennyt mitään sellaisia seikkoja, joiden vuoksi tämän asetuksen pätevyys voitaisiin riitauttaa.

(¹) EYVL C 77, 16.3.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

6 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-116/96 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Reisebüro Binder GmbH vastaan Finanzamt Stuttgart-Körperschaften (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Kansainvälinen henkilöliikenne — Kuljetuspalvelun verotuspaikka ja veron peruste)

(97/C 387/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-116/96, jonka Bundesfinanzhof on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Reisebüro Binder GmbH vastaan Finanzamt Stuttgart-Körperschaften ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1) 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja P. Jann, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 6.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 9 artiklan 2 kohdan b alakohta on tulkittava siten, että määritettäessä, mikä on matkapakettiin kuuluvan kansainvälisen henkilöliikenteen verotettava osa kussa-

kin jäsenvaltiossa, suorituksen kokonaisvastike on jaettava suhteessa valtioiden alueella kuljettuun matkaan.

(¹) EYVL C 158, 1.6.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto),

6 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-164/96 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Regione Piemonte vastaan Saiagricola SpA (¹)

(Asetus (ETY) N:o 797/85 — Yksityisten maanviljelijöiden ja oikeushenkilöiden erilainen kohtelu)

(97/C 387/09)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-164/96, jonka Consiglio di Stato on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Regione Piemonte vastaan Saiagricola SpA ennakkoratkaisun maatalojen nykyaikaistamisesta 17 päivänä huhtikuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/159/ETY (EYVL L 96, 23.4.1972, s. 1) ja maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 12 päivänä maaliskuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 797/85 (EYVL L 93, 30.3.1985, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja J. L. Murray (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Maatalojen nykyaikaistamisesta 17 päivänä huhtikuuta 1972 annettua neuvoston direktiiviä 72/159/ETY ja maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 12 päivänä maaliskuuta 1985 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 797/85 on tulkittava siten, että niiden mukaan jäsenvaltiot eivät saa perustaessaan direktiivillä 72/159/ETY käyttöön otettuun tukijärjestelmään kuuluvien edunsaajien määrittämiseksi tarkoitettua rekisteriä olla sallimatta tiettyjen oikeushenkilöiden merkitsemistä tähän rekisteriin yksinomaan niiden oikeudellisen muodon tähden ja ottaa käyttöön erityistä yksilöintimenetelmää muodostamalla varta vasten tätä varten vain luonnollisille henkilöille tarkoitettua rekisterin.

(¹) EYVL C 197, 6.7.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto),

6 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-261/96, (Corte d'appello di Venezia esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Conserchimica Srl vastaan Amministrazione delle Finanze dello Stato ⁽¹⁾

(Tullit — Tuontitullien kantaminen jälkitullauksin — Vanhentumisaika)

(97/C 387/10)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-261/96, jonka Corte d'appello di Venezia (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Conserchimica Srl vastaan Amministrazione delle Finanze dello Stato ennakkoratkaisun tuonti- tai vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 (EYVL L 197, 3.8.1979, s. 1) 2 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), joka hoitaa jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: M. B. Elmer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tuonti- tai vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 2 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ei sovelleta tullimenettelyyn ilmoitetusta tavarasta kantamatta jääneisiin tulleihin, jos tullien maksamisvelvollisuus on syntynyt ennen asetuksen voimaantuloa.

⁽¹⁾ EYVL C 269, 14.9.1996.

Euroopan yhteisöjen komission 21.10.1997 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-358/97)

(97/C 387/11)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.10.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia

vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen yksikön virkamiehet Hélène Michard ja Barry Doherty, ja prosessi-osoite Luxemburgissa on c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole kantanut arvonlisäveroa Irlannissa käytössä olevista tie- ja siltamaksuista kuudennen arvonlisäverodirektiivin ⁽¹⁾ 2 artiklan ja 4 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan vastaisesti ja koska se ei ole antanut komission käyttöön vastaavia yhteisön omia varoja viivästyskorkeineen,

— velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Arvonlisävero

Verolliset liiketoimet

Käsiteltävänä oleva asia koskee pääasiallisesti sitä, ovatko tietyt liiketoimet arvonlisäveron alaisia. Tämän vuoksi on määriteltävä täsmälleen se, milloin veroa on kannettava. Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että arvonlisäveroa on kannettava ”verovelvollisen tässä ominaisuudessaan maan alueella suorittamasta vastikkeellisesta tavaroiden luovutuksesta ja palvelujen suorituksesta”. Direktiivin 4 artiklassa annetaan muutama määrittelmä:

1. ’Verovelvollisella’ tarkoitetaan jokaista, joka itsenäisesti harjoittaa missä tahansa jotakin 2 kohdassa tarkoitettua taloudellista toimintaa, riippumatta tämän toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua taloudellista toimintaa on kaikki tuottajan, kauppiaan tai palvelujen suorittajan harjoittama toiminta — —. Taloudellisena toimintana on pidettävä myös liiketoimintaa, joka käsittää aineellisen tai aineettoman omaisuuden hyödyntämistä jatkuvaluontoisessa tulonsaantitarkoituksessa.”

(kursivointi tässä)

Komissio katsoo, että eräs esimerkki ”aineellisen tai aineettoman omaisuuden hyödyntämisestä jatkuvaluontoisessa tulonsaantitarkoituksessa” on tien ylläpitäminen ja maksun periminen sen käyttämisestä. Näin ollen tällainen toiminta on taloudellista toimintaa ja sitä harjoittava henkilö on siten kuudennessa arvonlisäverodirektiivissä tarkoitettu verovelvollinen.

Komissio katsoo, että kuudennen direktiivin soveltamisalaan kuuluva toiminta on direktiivin 4 artiklan 1 kohdan

mukaisesti arvonlisäveron alaista ”riippumatta tämän toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta”.

Komissio toteaa, että erityisesti moottoriteiden, sisävesireittien ja satamalaitoksen ylläpitäminen on taloudellista toimintaa.

Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella on selvää, että palvelujen suorittaminen on arvonlisäveron alaista silloin, kun kyseinen palvelu tarjotaan vastiketta vastaan, jolloin veron perusteena on kaikki se, mitä maksetaan tämän palvelun vastikkeena. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut, ”tarjotun palvelun ja saadun vastikkeen välillä on oltava suora yhteys”.

Komissio toteaa tien käyttämisestä suoritetuista maksuista, että tarjotun palvelun ja saadun vastikkeen välillä on kiistatta suora yhteys, jos maksu peritään joka kerta, kun ajoneuvon annetaan käyttää tietä.

Se, että yksityinen toimija harjoittaa yleishyödyllistä toimintaa, ei estä tämän toiminnan arvonlisäverollisuutta.

Määrittelemisen yhteisön oikeuden perusteella

Kuudennen arvonlisäverodirektiivin mukaan arvonlisäveron alaista on kaikki ”taloudellinen toiminta”, jonka eräänä ryhmänä on ”palvelujen suoritus”. Tässä yhteydessä kuudennessa direktiivissä tarkoitettuja käsitteitä ”palvelujen suoritus” ja ”taloudellinen toiminta” on tulkittava objektiivisesti liiketoimen taloudellisen sisällön perusteella ja riippumatta siitä, miten liiketoimi luokitellaan eri kansallisissa oikeusjärjestelmissä. Muunlaisella tulkinnalla rajoitettaisiin yhteisön oikeuden yhdenmukaista tulkintaa.

Objektiivisesti tulkittuna käsite ”palvelujen suoritus” sisältää tien tai muun tavaroiden tai henkilöiden kuljettamiseen käytetyn infrastruktuurin ylläpitäjän tarjoamat palvelut käyttäjille. Useat jäsenvaltiot, erityisesti Espanja ja Italia, ovat aina hyväksyneet tämän tulkinnan, ja ne kantavat arvonlisäveroa kaikista moottoritiemaksuista ja muista tieverkoston käyttömaksuista. Joidenkin jäsenvaltioiden, Irlanti mukaan lukien, myöntämä vapautus arvonlisäverosta vaarantaa tämän vuoksi paitsi yhteisen arvonlisäverojärjestelmän toimivuuden, myös jäsenvaltioiden tilitykset yhteisön omiin varoihin.

Se, ettei tiemaksuista kanneta arvonlisäveroa, on yhteensovitonta yhteisön omien varojen kantamista koskevien sääntöjen kanssa.

Komissio katsoo, että jos tiemaksut ovat arvonlisäveron alaisia, kyseisen arvonlisäveron osuus olisi pitänyt ottaa huomioon osana Irlannin suorittamia veroja yhteisön omiin varoihin.

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 21.10.1997 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-359/97)

(97/C 387/12)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.10.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen yksikön virkamiehet Hélène Michard ja Barry Doherty, ja prosessi-osoite Luxemburgissa on c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteita, koska se ei ole kantanut arvonlisäveroa Yhdistyneessä kuningaskunnassa käytössä olevista tie- ja siltamaksuista kuudennen arvonlisäverodirektiivin (¹) 2 artiklan ja 4 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan vastaisesti ja koska se ei ole antanut komission käyttöön vastaavia yhteisön omia varoja viivästyskorkeineen,
2. velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Arvonlisävero

Verolliset liiketoimet

Käsiteltävänä oleva asia koskee pääasiallisesti sitä, ovatko tietyt liiketoimet arvonlisäveron alaisia. Tämän vuoksi on määriteltävä täsmälleen se, milloin veroa on kannettava. Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että arvonlisäveroa on kannettava ”verovelvollisen tässä ominaisuudessaan maan alueella suorittamasta vastikkeellisesta tavaroiden luovutuksesta ja palvelujen suorituksesta”. Direktiivin 4 artiklassa annetaan muutama määritelmä:

"1. 'Verovelvollisella' tarkoitetaan jokaista, joka itsenäisesti harjoittaa missä tahansa jotakin 2 kohdassa tarkoitettua taloudellista toimintaa, riippumatta tämän toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua taloudellista toimintaa on kaikki tuottajan, kauppiaan tai palvelujen suorittajan harjoittama toiminta —. Taloudellisena toimintana on pidettävä myös liiketoimintaa, joka käsittää aineellisen tai aineettoman omaisuuden hyödyntämistä jatkuvaluontoisessa tulonsaantitarkoituksessa."

(kursivointi tässä)

Komissio katsoo, että eräs esimerkki "aineellisen tai aineettoman omaisuuden hyödyntämisestä jatkuvaluontoisessa tulonsaantitarkoituksessa" on tien ylläpitäminen ja maksun periminen sen käyttämisestä. Näin ollen tällainen toiminta on taloudellista toimintaa ja sitä harjoittava henkilö on siten kuudennessa arvonlisäverodirektiivissä tarkoitettu verovelvollinen.

Komissio katsoo, että kuudennessa direktiivin soveltamisalaan kuuluva toiminta on direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvonlisäveron alaista "riippumatta tämän toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta".

Komissio toteaa, että erityisesti moottoriteiden, sisävesireittien ja satamalaitoksen ylläpitäminen on taloudellista toimintaa.

Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella on selvää, että palvelujen suorittaminen on arvonlisäveron alaista silloin, kun kyseinen palvelu tarjotaan vastiketta vastaan, jolloin veron perusteena on kaikki se, mitä maksetaan tämän palvelun vastikkeena. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut, "tarjotun palvelun ja saadun vastikkeen välillä on oltava suora yhteys".

Komissio toteaa tien käyttämisestä suoritetuista maksuista, että tarjotun palvelun ja saadun vastikkeen välillä on kiistatta suora yhteys, jos maksu peritään joka kerta, kun ajoneuvon annetaan käyttää tietä.

Se, että yksityinen toimija harjoittaa yleishyödyllistä toimintaa, ei estä tämän toiminnan arvonlisäverollisuutta.

Määrittäminen yhteisön oikeuden perusteella

Kuudennessa arvonlisäverodirektiivin mukaan arvonlisäveron alaista on kaikki "taloudellinen toiminta", jonka eräänä ryhmänä on "palvelujen suoritus". Tässä yhteydessä kuudennessa direktiivissä tarkoitettuja käsitteitä "palvelujen suoritus" ja "taloudellinen toiminta" on tulkittava objektiivisesti liiketoimen taloudellisen sisällön perusteella ja riippumatta siitä, miten liiketoimi luokitel-

laan eri kansallisissa oikeusjärjestelmissä. Muunlaisella tulkinnalla rajoitettaisiin yhteisön oikeuden yhdenmukaista tulkintaa.

Objektiivisesti tulkittuna käsite "palvelujen suoritus" sisältää tien tai muun tavaroiden tai henkilöiden kuljettamiseen käytetyn infrastruktuurin ylläpitäjän tarjoamat palvelut käyttäjille. Useat jäsenvaltiot, erityisesti Espanja ja Italia, ovat aina hyväksyneet tämän tulkinnan, ja ne kantavat arvonlisäveroa kaikista moottoritiemaksuista ja muista tieverkoston käyttömaksuista. Joidenkin jäsenvaltioiden, Yhdistynyt kuningaskunta mukaan lukien, myöntämä vapautus arvonlisäverosta vaarantaa tämän vuoksi paitsi yhteisen arvonlisäverojärjestelmän toimivuuden, myös jäsenvaltioiden tilitykset yhteisön omiin varoihin.

Se, ettei tiemaksuista kanneta arvonlisäveroa, on yhteensopimatonta yhteisön omien varojen kantamista koskevien sääntöjen kanssa.

Komissio katsoo, että jos tiemaksut ovat arvonlisäveron alaisia, kyseisen arvonlisäveron osuus olisi pitänyt ottaa huomioon osana Yhdistyneen kuningaskunnan suorittamia veroja yhteisön omiin varoihin.

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1).

Italian tasavallan 22.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-365/97)

(97/C 387/13)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 22.10.1997 kanteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on sen oikeudellisen yksikön virkamies Paolo Stancanelli, jota avustaa asianajaja Massimo Merola, Rooma, ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o Carlos Gómez de la Cruz, rue Alcide de Gasperi, Centre Wagner.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa ja vahvistaa, että Italian tasavalta on laiminlyönyt EY:n perustamissopimuksen mukaiset velvoitteensa S. Roccon jokilaakson osalta

- koska se on direktiivin 75/442/ETY (¹) 4 artiklan (tai direktiivin 75/442/ETY 4 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY (²), jossa toistetaan artiklan keskeinen sisältö) vastaisesti jättänyt toteuttamatta tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteistä huolehditaan vaarantamatta ihmisen terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä ja erityisesti vesiä, ilmaa, maaperää, kasveja sekä eläimiä vaarantamatta; melu- tai hajuhaittoja tuottamatta; ja maaseutua tai erityisalueita vahingoittamatta;
- koska direktiivin 75/442/ETY 5 artiklan (tai direktiivin 75/442/ETY 6 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY, jossa toistetaan artiklan keskeinen sisältö) mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset eivät ole noudattaneet direktiivin 75/442/ETY 5 artiklan (direktiivin 75/442/ETY 6 artikla sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY) säännöstä jätteistä huolehtimisen järjestämisestä, lupamenettelystä ja valvonnasta kyseisellä alueella;
- koska toimivaltaiset viranomaiset eivät ole noudattaneet direktiivin 75/442/ETY 10 artiklan (tai direktiivin 75/442/ETY 13 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY, jossa toistetaan artiklan keskeinen sisältö) mukaista velvollisuuttaan valvoa yrityksiä, jotka huolehtivat omien jätteidensä kuljetuksesta, keräyksestä, varastoinnista, sijoittamisesta ja käsittelystä, sekä niitä yrityksiä, jotka keräävät tai kuljettavat jätteen toisen puolesta;
- koska se ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä, jotta S. Roccon jokilaakson alueella sijaitsevan, aiemmin laittomana jätteesijotuspaikkana käytetyn laavasintterissä sijaitsevan onkalon käyttöoikeuden haltija olisi joutunut toimittamaan jätteet yksityisen tai julkisen jätteiden keräilijän tai jätehuoltoyrityksen huolehdittavaksi, ja rikkonut näin direktiivin 75/442/ETY 7 artiklan ensimmäistä luetelmakohtaa (tai direktiivin 75/442/ETY 8 artiklan ensimmäistä luetelmakohtaa sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY, jossa toistetaan artiklan keskeinen sisältö);

- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

S. Roccon jokilaakson yläjuoksulla sijaitsevasta jätteesijotuspaikasta aiheutuneen saastumisen vuoksi komissio katsoo, että Italian viranomaiset ovat rikkoneet direktiivin 75/442/ETY 4 artiklaa, sellaisena kuin se on alkuperäisessä sanamuodossaan (muutetun direktiivin 4 artikla), koska ne eivät ole toteuttaneet tämän alueen kannalta

asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jätteistä huolehditaan ihmisten terveyttä vaarantamatta ja ympäristöä vahingoittamatta, melu- ja hajuhaittoja tuottamatta sekä maaseutua tai erityisalueita vahingoittamatta.

Komissio väittää lisäksi, että direktiivin 5 artiklan alkuperäisen sanamuodon (muutetun direktiivin 6 artikla) mukaan nimetyt toimivaltaiset viranomaiset ovat laiminlyöneet jätteistä huolehtimisen järjestämisen, lupamenettelyn ja valvonnan kyseisellä alueella, kuten S. Roccon laakson nykyisestä saastumisasteesta voidaan havaita.

Komissio väittää lisäksi, että koska jätteitä edelleen sijoitetaan kyseiseen jokilaaksoon, toimivaltaiset viranomaiset ovat laiminlyöneet direktiivin 75/442/ETY 10 artiklan alkuperäisen sanamuodon (muutetun direktiivin 75/442/ETY 13 artiklan) mukaisen velvollisuutensa valvoa yrityksiä, jotka huolehtivat omien tai toisten jätteiden kuljetuksesta, keräyksestä, varastoinnista, sijoittamisesta tai käsittelystä.

Laittomana jätteesijotuspaikkana käytetyn onkalon osalta komissio toteaa olevansa tietoinen onkalon käyttöoikeuden haltijaa vastaan nostetusta syytteenä, mutta ei ole saanut minkäänlaisia tietoja menettelyn etenemisestä.

(¹) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 47.

(²) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

Oberster Gerichtshof der Republik Österreichin (4 Senat) 7.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. The Polo/Lauren Company LP, New York, 2. Poloco SA, Pariisi vastaan Jürgen Denz, rekisteröimättömän toiminimen Jeans & More haltijana

(Asia C-370/97)

(97/C 387/14)

Oberster Gerichtshof der Republik Österreichin (4 Senat) on pyytänyt 7.10.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 27.10.1997, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1. The Polo/Lauren Company LP, New York, 2. Poloco SA, Pariisi vastaan Jürgen Denz, rekisteröimättömän toiminimen Jeans & More haltijana, seuraavaan kysymykseen:

Onko jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL L 40,

11.2.1989, s. 1, tavaramerkkidirektiivi) 7 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää kolmatta yritystä käyttämästä tavaramerkkiä sellaisissa tavaroissa, jotka on saatettu tätä tavaramerkkiä käyttäen markkinoille muussa kuin sopimusvaltiossa?

Voiko tavaramerkin haltija yksinomaan tavaramerkkidirektiivin 7 artiklan 1 kohdan perusteella vaatia kolmatta yritystä lopettamaan tavaramerkin käyttämisen tuotteissa, jotka on saatettu tätä tavaramerkkiä käyttäen markkinoille muussa kuin sopimusvaltiossa?

Italian tasavallan 28.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-372/97)

(97/C 387/15)

Italian tasavalta on nostanut 28.10.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamies on professori Umberto Leanza avustajanaan valtionasiamies Oscar Fiumara, ja prosessiosoite Luxemburgissa on Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adelaïde.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ensisijaisesti kumoaa kokonaisuudessaan 30.7.1997 tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen C(97) 2735 lopull. (1);
- toissijaisesti kumoaa päätöksen siltä osin (5 artikla), kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnetty tuet 1.7.1990 lähtien korkoineen;
- kummassakin tapauksessa veloittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- a) Toimenpiteet on virheellisesti luokiteltu tuiksi.

Toimenpiteitä, joista alueellisissa laissa nro 4/1985 säädetään, ei voida pitää kiellettyinä tukina kahdesta syystä: ne eivät vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja ne eivät ole sentyyppisiä, että ne vaikuttaisivat kilpailuun.

Italian tasavalta toteaa, että kyse on kokonaisuudessaan erittäin pienestä tuesta. Italian hallitus korostaa

tuen vähäisyyden lisäksi, mikä jo sinänsä osoittaa, ettei sillä vaikuteta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja kilpailuun, että tällaista vaikutusta ei ole ollut eikä myöskään osoitettu olevan olemassa.

- b) On virheellisesti ja perustelematta katsottu, etteivät sallitut poikkeukset sovellu asiaan: EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja 4 päivänä kesäkuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1107/70 (2) 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan rikkominen ja väärä soveltaminen.

Komissio on katsonut, etteivät edellä mainituissa oikeussäännöissä säädetyt poikkeukset sovellu asiaan. Sen sijaan, että komissio toteaisi varmuudella tukien olevan soveltumattomia, se esittää vain pelkkiä soveltumattomuutta koskevia epäilyjä perustelematta asiaankuuluvasti ja johdonmukaisesti, miksei poikkeuksia sovelleta.

- c) Toimenpiteet on virheellisesti luokiteltu "uusiksi" tuiksi.

Kyse on toimenpiteistä, joista on ensin säädetty vuoden 1981 laissa ja sen jälkeen vuoden 1985 laissa ja siis ennen sen yhteisön lainsäädännön voimaantuloa, jolla vapautettiin tavaroiden maantiekuljetusten kabotaasiliikenne avaamalla tämä kuljetusten ala kilpailulle, mikä merkitsee sitä, että mikäli toimenpiteitä pidettäisiin "uusina", ne pitäisi luokitella "voimassa oleviksi tuiksi".

Koska komissio on katsonut kyseiset toimenpiteet uusiksi tuiksi, joita sen vuoksi koskee 93 artiklan 3 kohdassa määrätty menettely, ja koska se on tämän jälkeen tehnyt päätöksen, jossa se on katsonut tukitoimenpiteet lainvastaisiksi ja näin ollen yhteismarkkinoille soveltumattomiksi ja jossa se on nimenomaisesti velvoittanut palauttamaan tuet jäsenvaltiolle, se on vakavasti rikkonut olennaisia menettelymääräyksiä, mikä tekee päätöksestä pätemättömän ainakin siltä osin, kuin siinä veloitetaan perimään maksetut tuet takaisin.

- d) Luottamuksensuojan periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu, kun maksetut summat on määrätty perittäväksi takaisin 1.7.1990 lähtien.

Koska kyse on useiden vuosien ajan myönnettyistä ja maksetuista tuista, niiden palauttamisvelvollisuus on luottamuksensuojan periaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen vastainen. Ei voida kuvitella, että jäsenvaltio ja taloudelliset toimijat itse olisivat voineet vuonna 1981 ja sitten vuonna 1985 käsittää, että tuolloin rutiininomaisesti myönnettyjä tukia tulitaisin näin monta vuotta niiden myöntämisestä pitämään lainvas-

taisiina pelkästään niiden tukien osalta, jotka on myönnetty 1.7.1990 alkaen.

- (¹) Päätös Friuli-Venetsia Giulian alueen myöntämistä tuista tämän alueen maantiekuljetusyrityksille.
 (²) EYVL L 130, 15.6.1970, s. 1.

Bayerisches Verwaltungsgerichtshofin 20.10.1997 tekemälään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Anton Feyrer vastaan Landkreis Rottal-Inn, Landesanwaltschaft Bayernin osallistuessa asian käsittelyyn yleisen edun edustajana

(Asia C-374/97)

(97/C 387/16)

Bayerische Verwaltungsgerichtshof on pyytänyt 20.10.1997 tekemälään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 3.11.1997, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Anton Feyrer vastaan Landkreis Rottal-Inn, jota edustaa Landrat, Landesanwaltschaft Bayernin osallistuessa asian käsittelyyn yleisen edun edustajana, seuraaviin ennakkoratkaisukysymyksiin:

- 1) Voiko yksityinen oikeussubjekti riitauttaa sellaisten maksujen kantamisen, jotka ovat korkeampia kuin neuvoston direktiivin 85/73/ETY (¹) 2 artiklan 1 kohdan liitteessä olevassa 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 93/118/EY (²), tarkoitetut kiinteät määrät, jos jäsenvaltio ei ole saattanut direktiiviä 93/118/EY säädettyssä määräajassa osaksi kansallista oikeusjärjestystä?
- 2) Voiko jäsenvaltio ilman lisäedellytyksiä kantaa kiinteitä määriä korkeampia maksuja neuvoston direktiivin 85/73/ETY 2 artiklan 1 kohdan liitteessä olevan 4 kohdan b alakohdan nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/118/EY, jos kannetut maksut eivät ylitä tosiasiallisia kustannuksia?
- 3) Riippuuko jäsenvaltion oikeus kantaa korkeampia maksuja kuin neuvoston direktiivin 85/73/ETY 2 artiklan 3 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 93/118/EY, mukaiset yhteisön maksut, kaikissa jäsenvaltioissa kannetuista kokonaismaksuista ja kaikkien jäsenvaltioiden tosiasiallisista tarkastuskustannuksista vai riittääkö jäsenvaltion siirrettyä valtuuden maksujen kantamiseen kunnallisille viranomaisille, että kunkin kunnallisen viranomaisen kantamat kokonaismaksut eivät ylitä tämän viranomaisen tosiasiallisia tarkastuskustannuksia?

(¹) EYVL L 32, 5.2.1985, s. 14.

(²) EYVL L 340, 31.12.1993, s. 15.

Tribunal de commerce (2ème chambre) de Tournain 30.10.1997 tekemälään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa General Motors Corporation vastaan Yplon SA

(Asia C-375/97)

(97/C 387/17)

Tribunal de commerce (2ème chambre) de Tournai on pyytänyt 30.10.1997 tekemälään, yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 3.11.1997 saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa General Motors Corporation vastaan Yplon SA seuraavaan kysymykseen:

Tulkittaessa Benelux-maiden yhteisen tavaramerkkilain 13 §:n A momentin 1 alakohdan c alakohtaa, joka lakiin on lisätty 1.1.1996 lukien voimaan tulleella muutospöytäkirjalla, mitä on täsmällisesti tarkoitettava "laajalti tunnetulla tavaramerkillä"/"tavaramerkin maineella" ja onko tämän laajaltitunnettuisuuden/maineen edellytettävä ulottuvan Benelux-maiden koko alueelle vaiko tämän alueen johonkin osaan?

Arrondissementsrechtbank te Rotterdamin 30.10.1997 tekemälään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Florus Ariël Wijsenbeekia vastaan vireillä olevassa rikosasiassa

(Asia C-378/97)

(97/C 387/18)

Arrondissementsrechtbank te Rotterdam on pyytänyt 30.10.1997 tekemälään ja yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 5.11.1997 saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta Florus Ariël Wijsenbeekia vastaan vireillä olevassa rikosasiassa ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

Onko EY:n perustamissopimuksen 7 a artiklan toista kohtaa, jossa määrätään, että sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla henkilöiden vapaa liikkuvuus taataan, ja saman sopimuksen 8 a artiklaa, jossa määrätään, että jokaisella unionin kansalaisella on oikeus vapaasti liikkua ja oleskella jäsenvaltioiden alueella, tulkittava siten, että niiden vastainen on sellainen jäsenvaltion kansallinen säännös, jossa asetetaan henkilölle velvollisuus rangaistuksen uhalla esittää passi johonkin jäsenvaltioon tultaessa (vaikka hän ei olisi Euroopan unionin kansalainen), kun hän tulee tähän jäsenvaltioon jostain toisesta jäsenvaltiosta kansallisen lentokentän kautta?

Onko tällainen velvollisuus ristiriidassa jonkin muun yhteisön oikeuden määräyksen tai säännöksen kanssa?

Sø- og Handelsrettenin 31 päivänä lokakuuta 1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Upjohn SA, Danmark vastaan Paranova A/S

(Asia C-379/97)

(97/C 387/19)

Sø- og Handelsretten on pyytänyt 31.10.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.11.1997, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Upjohn SA, Danmark vastaan Paranova A/S seuraavaan kysymykseen:

- 1) Onko jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin ⁽¹⁾ 7 artiklaa ja/tai EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklaa tulkittava siten, että ne estävät tavaramerkin haltijaa vetoamasta kansallisen tavaramerkkilainsäädännön mukaiseen tavaramerkkiinsä estääkseen kolmatta ostamasta lääkevalmistetta jostakin jäsenvaltiosta, pakkaamasta valmistetta uudelleen omaan pakkaukseensa ja kiinnittämästä uuteen pakkaukseen tavaramerkin haltijalle kuuluvaa merkkiä X ja saattamasta tavaroita sen jälkeen markkinoille jossakin toisessa jäsenvaltiossa, kun tavaramerkin haltija tai kolmas tämän suostumuksella on saattanut kyseisen lääkevalmisteen jäsenvaltion markkinoille tavaramerkillä Y, ja kun tavaramerkin haltija tai kolmas tämän suostumuksella myy samanlaista lääkevalmistetta muissa jäsenvaltioissa tavaramerkillä X?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että tavaramerkin haltija subjektiivisista syistä käyttää tuotteessa eri tavaramerkkiä maassa, josta maahantuojia on ostanut tuotteen, ja maassa, jossa maahantuojia myy tuotteen? Jos tällä on merkitystä, onko maahantuojan osoitettava, että eri tavaramerkkien käytöllä pyritään tai on pyritty markkinoiden keinotekoiseen jakamiseen (ks. tältä osin asia 3/78, Centrafarm BV v. American Home Products, tuomio 10.10.1978 ⁽²⁾)?
- 3) Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että tavaramerkin haltija objektiivisista syistä käyttää eri tavaramerkkiä maassa, josta maahantuojia on ostanut tuotteen, ja maassa, jossa maahantuojia myy tuotteen, jos nämä objektiiviset syyt ovat sellaisia, ettei tavaramerkin haltija millään tavoin voi vaikuttaa niihin, kuten esimerkiksi kansallisten terveysturvaviranomaisien vaatimukset tai kolmannen tavaramerkkioikeus?

⁽¹⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1.

⁽²⁾ Kok. 1978, s. 1823.

President van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhagenin 4.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Emesa Sugar (Free Zone) NV vastaan 1. Alankomaiden kuningaskunta, 2. Alankomaiden valtio, 3. Alankomaiden Antillit, 4. Aruba

(Asia C-380/97)

(97/C 387/20)

President van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage on pyytänyt 4.11.1997 tekemällään, yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 6.11.1997 saapuneella päätöksellä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Emesa Sugar (Free Zone) NV vastaan 1. Alankomaiden kuningaskunta, 2. Alankomaiden valtio, 3. Alankomaiden Antillit, 4. Aruba seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko se, että EY:n perustamissopimuksen 136 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilla säännöksillä säädetään tuonnin määrällisistä rajoituksista tai vaikutukseltaan vastaavista toimenpiteistä, yhteensopivaa EY:n perustamissopimuksen ja erityisesti sen IV osan kanssa?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä,
 - a) että nämä rajoitukset tai toimenpiteet muotoillaan tariffikiintiöiksi tai alkuperäsäännöksiä koskeviksi rajoituksiksi tai molempien edellämainittujen yhdistelmäksi tai
 - b) että säädetäänkö kyseisissä säännöksissä suoja-toimenpiteistä?
- 3) Seuraako EY:n perustamissopimuksesta ja erityisesti sen IV osasta, että 136 artiklan toisen kohdan mukaisesti saatujen kokemusten tuloksia — eli merentakaisille maille ja alueille edullisia toimenpiteitä — ei enää voida muuttaa tai kumota merentakaisten maiden ja alueiden haitaksi?

Jos tämä tosiaan ei enää ole mahdollista, voivatko yksityiset oikeussubjektit vedota tähän kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa riidassa?

- 4) Missä määrin merentakaisten maiden ja alueiden asosiointia Euroopan talousyhteisöön koskevan, vuonna 1991 tehdyn neuvoston päätöksen (91/482/ETY, EYVL L 263, 19.9.1991, s. 1, korjaus EYVL L 15, 23.1.1993, s. 33) on katsottava olevan muuttamattomana voimassa kyseisen päätöksen 240 artiklan 1 kohdassa mainitun kymmenen vuoden ajanjakson ajan, kun neuvosto ei ole muuttanut päätöstä ennen päätöksen 240 artiklan 3 kohdan alussa tarkoitettua (ensimmäisen) viiden vuoden määräajan päättymistä?

5) Onko kansallisella (välitoimista päättävällä) tuomioistuimella toimivaltuutta kieltää yhdistetyissä asioissa C-143/88 ja C-92/89, Zuckerfabrik Süderdithmarschen ym., annetussa tuomioissa ja myöhemmin annetuissa tuomioissa kuvailluissa olosuhteissa jäsenvaltiota osallistumasta (aktiivisesti tai passiivisesti) niiden päätösten tekoon, joita ministerineuvosto tekee mainitun 136 artiklan toisen kohdan nojalla?

6) Jos edellä viidennessä kysymyksessä tarkoitettujen olosuhteiden arvioiminen kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimelle eikä kansalliselle tuomioistuimelle, ovatko 17.10.1997 annetun päätöksen seitsemännen sivun ensimmäisestä kokonaisesta kappaleesta (joka alkaa "Edellä esitettyjen seikkojen perusteella") aina kahdeksannen sivun toiseen kokonaiseen kappaleeseen (joka päättyy "liian suuressa ristiriidassa yhteisön edun kanssa") esitetyt seikat — kun niitä tarkastellaan muiden tässä päätöksessä sekä 6.10.1997 annetussa päätöksessä todettujen seikkojen kanssa — sellaisia, että edellä viidennessä kysymyksessä tarkoitettua kaltaisen kieltö on perusteltu?

7) Estääkö EY:n perustamissopimuksen 5 artikla — ja erityisesti siinä määrätty periaate, jonka mukaan jäsenvaltioiden on oltava lojaaleja muita jäsenvaltioita kohtaan — tuomioistuinta antamasta tällaista kieltöä, joka koskee sitä, kuinka jäsenvaltio jatkossa tekee päätöksiä mainituissa puitteissa, jos

a) jäsenvaltio siitä huolimatta, että se oli tietoinen juuri parhaillaan käynnissä olevasta, välitoimia koskevasta oikeudenkäynnistä, jossa on kyse sen äänestyskäyttäytymisestä Euroopan unionin ministerineuvostossa, on kuitenkin äänestänyt kyseisestä neuvoston ehdotuksesta ja jos

b) (ensimmäisessä) välitoimia koskevassa oikeudenkäynnissä on päätetty tällaisesta kiellosta joitakin tunteja sen jälkeen, kun tämä jäsenvaltio äänesti kyseisen ehdotuksen puolesta?

8) Onko seitsemänten kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, onko ehdotettu päätös sisältönsä kannalta ristiriidassa yhteisön oikeuden ylempienasteisten oikeusnormien kanssa?

Tribunal de première instance de Nivellesin (9. jaosto) 3.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Belgocodes SA vastaan Belgian valtio (Asia C-381/97)
(97/C 387/21)

Tribunal de première instance de Nivelles (9. jaosto) on pyytänyt 3.11.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 7.11.1997, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Belgocodex SA vastaan Belgian valtio.

Tribunal de première instance de Nivelles pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaamaan seuraavaan kysymykseen:

Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 11 päivänä huhtikuuta 1967 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 67/227/ETY⁽¹⁾, jossa vahvistetaan yhteisen arvonlisäverojärjestelmän periaate, vastaista se, että jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽²⁾ 13 artiklan C kohdassa säädettyä mahdollisuutta käyttänyt jäsenvaltio — käsiteltävässä asiassa Belgia — joka on siten myöntänyt verovelvollisilleen oikeuden verotuksen valitsemiseen kiinteän omaisuuden vuokrauksen osalta, poistaa myöhemmällä lailla kyseisen valintaoikeuden ja ottaa siten uudelleen käyttöön vapautuksen koko laajuudessaan?

⁽¹⁾ EYVL 71, 14.4.1967, s. 1301.

⁽²⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

15 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa T-331/94, IPK-München GmbH vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Ympäristöä säästävää matkailua koskevan hankkeen
rahoittamiseksi myönnetty tuki — Alentaminen —
Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Vahvistava
päätös — Oikeusvarmuus — Perusteltu luottamus —
Perustelut)*

(97/C 387/22)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-331/94, IPK-München GmbH, kotipaikka München (Saksa), edustajanaan asianajaja Hans-Joachim Priess, Bryssel, 13 place des Barricades, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenä Jürgen Grunwald), jossa kantaja vaatii sen 3.8.1994 tehdyn komission päätöksen kumoamista, jossa komissio kieltäytyi maksamasta loppuosaa rahoitustuesta, joka oli myönnetty kantajalle sellaiseen hankkeeseen, jonka tarkoituksena on ympäristöä säästävää matkailua Euroopassa koskevan tietopankin luominen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on antanut 15.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*⁽¹⁾ EYVL C 370, 24.12.1994.YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

21 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa T-229/94, Deutsche Bahn AG vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Kilpailu — Merikonttien rautatiekuljetukset — Asetus
(ETY) N:o 1017/68 — Kartellit tai muut yhteisjärjestelyt —
Määrävän markkina-aseman väärinkäyttö — Sakko —
Arviointiperusteet — Suhteellisuusperiaate — Puolus-
tautumisoikeudet — Oikeus tutustua asiakirjoihin —
Oikeusvarmuuden periaate)*

(97/C 387/23)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-229/94, Deutsche Bahn AG, kotipaikka Frankfurt (Saksa), edustajanaan asianajaja Jochim Sedemund,

Köln, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotomisto Aloyse May, 31 Grand-rue, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään aluksi Norbert Lorenz ja Gérard de Bergues ja myöhemmin Klaus Wiedner ja Heinz-Joachim Freund), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan EY:n perustamis-sopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamismenetelystä 29 päivänä maaliskuuta 1994 tehdyn komission päätöksen 94/210/EY (IV/33.941 — HOV-SVZ/MCN, EYVL L 104, 23.4.1994, s. 34) tai toissijaisesti poistamaan tällä päätöksellä kantajalle määrätyn sakon tai alentamaan sen määrää, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio sekä tuomarit A. Kalogeropoulos, V. Tiili, R. M. Moura Ramos ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on antanut 21.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*⁽¹⁾ EYVL C 218, 6.8.1994.YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

22 päivänä lokakuuta 1997,

yhdistetyissä asioissa T-213/95 ja T-18/96, Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf (SCK) ja Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven (FNK) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

*(Kilpailu — Siirrettävät nosturit — Euroopan ihmisoikeus-
sopimuksen 6 artikla — Kohtuullisen ajan noudattaminen —
Hyväksymisjärjestelmä — Vuokrauskielto — Suositus-
hinnat — Sisäiset hinnat — Sakot)*

(97/C 387/24)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Yhdistetyissä asioissa T-213/95 ja T-18/96, Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf (SCK) ja Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven (FNK), Culemborg (Alankomaat), edustajanaan asianajajat Martijn van Empel, Ams-

terdam ja Thomas Janssens, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Loesch, 11 rue Goethe, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Wouter Wils), jota tukevat asiassa T-18/96 Van Marwijk Kraanverhuur BV, Zoetermeer Alankomaat), Kraanbedrijf Nijdam BV, Groningen (Alankomaat), Kranen, Transport & Montage's Gilde NV, Geldermalsen (Alankomaat), Wassink Transport Arnhem BV, Arnhem (Alankomaat), Koedam Kraanverhuur BV, Vianen (Alankomaat), Firma Huurdeman Kraanwagenverhuurbedrijf, Hoevelaken (Alankomaat), Datek NV, Genk (Belgia), Thom Hendrickx, Turnhout (Belgia), edustajinaan asianajajat August Braakman, Rotterdam ja Willem Sluiter, Haag, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Michel Molitor, 14 a rue des Bains, joissa kantajat vaativat asiassa T-213/95 komission velvoittamista EY:n perustamissopimuksen 178 ja 215 artiklan nojalla korvaamaan kantajille lainvastaisella toiminnallaan aiheuttamansa vahingon ja asiassa T-18/96 EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta 29 päivänä marraskuuta 1995 tehdyn komission päätöksen 95/551/EY (IV/34.179, 34.202, 34.216 — Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf ja Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven, EYVL L 312, 23.12.1995, s. 79) kumoamista, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 22.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Asiat T-213/95 ja T-18/96 yhdistetään tuomion julistamista varten.*
- 2) *EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta 29 päivänä marraskuuta 1995 tehdyn komission päätöksen 95/551/EY (IV/34.179, 34.202, 34.216 — Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf ja Federatie van Nederlandse Kraanverhuurbedrijven) 5 artiklan 2 kohdassa Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijfille määrättyä sakkoa alennetaan 100 000 ecuun.*
- 3) *Kanteet hylätään muilta osin.*
- 4) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut, välitoimia koskevasta oikeudenkäynnistä aiheutuneet kulut mukaan lukien. Kantajat velvoitetaan korvaamaan myös väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 31, 3.2.1996 ja EYVL C 95, 30.3.1996.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

24 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa T-239/94, Association des aciéries européennes indépendantes (EISA) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EHTY — Kumoamiskanne — Valtion tuki — Yksittäiset päätökset, joilla hyväksytään valtion tuki terästeollisuusyrityksille — Yhteensoveltumattomuus perustamissopimuksen määräysten kanssa — Taannehtiva vaikutus — Perustamissopimuksen 4 artiklan b ja c alakohta sekä 95 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta)

(97/C 387/25)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-239/94, Association des aciéries européennes indépendantes (EISA), Bryssel, edustajanaan asianajaja Alexandre Vandecasteele, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehinään Michel Nolin ja Ben Smulders), jota tukevat Euroopan unionin neuvosto, (asiamiehinään Rüdiger Bändilla ja Stephan Marquardt), Saksan liittotasavalta, (asiamiehinään Ernst Röder ja Bernd Klocke), Italian tasavalta, (asiamiehinään Umberto Leanza ja Pier Giorgio Ferri), ja Ilva Laminati Piani SpA, Rooma, edustajinaan asianajaja Aurelio Pappalardo, Trapani, ja asianajaja Massimo Merola, Rooma, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alain Lorang, 51 rue Albert 1er, jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa 12.4.1994 tehdyn komission päätöksen 94/256/EHTY — 94/261/EHTY (EYVL L 112, 3.5.1994, s. 45, 52, 58, 64, 71 ja 77), jotka koskevat tukia, joita eri jäsenvaltiot aikovat myöntää alueilleen sijoittautuneille terästeollisuusyrityksille, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio sekä tuomarit A. Kalogeropoulos, V. Tiili, A. Potocki ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: H. Jung, on antanut 24.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Lausunnon antaminen raukeaa kumoamisvaatimuksesta, joka koskee tuista, jotka Saksa aikoo myöntää EKO Stahl AG Eisenhüttenstadt -terästeollisuusyritykselle, 12.4.1994 tehtyä komission päätöstä 94/256/EHTY.*
- 2) *Kanne hylätään muilta osin.*
- 3) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan 5/6 vastaajan oikeudenkäyntikuluista sekä väliintulijana olevan Ilva Laminati Piani SpA:n oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.*

- 4) *Neuvosto, Saksan liittotasavalta ja Italian tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 202, 23.7.1994.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

24 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa T-243/94, British Steel plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EHTY — Kumoamiskanne — Valtion tuki — Yksittäiset päätökset, joilla hyväksytään valtion tuki terästeollisuusyrityksille — Toimivallan puuttuminen — Perusteltu luottamus — Yhteensoveltumattomuus perustamissopimuksen kanssa — Syrjintä — Perustelujen puuttuminen — Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen — Perustamissopimuksen 4 artiklan b ja c alakohta, 15 artikla ja 95 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta)

(97/C 387/26)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-243/94, British Steel plc, kotipaikka Lontoo, edustajinaan Richard Plender, Englannin ja Walesin asianajayhteisö, ja William Sibree, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger, Hoss ja Prussen, 15 Côte d'Eich, jota tukevat SSAB Svenskt Stål AB, kotipaikka Tukholma, edustajinaan John Boyce ja Philip Raven, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger, Hoss ja Prussen, 15, Côte d'Eich, Det Danske Stålvalseværk A/S, kotipaikka Frederiksværk (Tanska), edustajinaan Jonathan Alex Lawrence, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernst Arendt 8—10 rue Mathias Hardt, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Nicholas Khan ja Ben Smulders), jota tukevat Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään Rüdiger Bandilla ja John Carbery), Italian tasavalta (asiamiehinään Umberto Leanza ja avustajanaan Pier Giorgio Ferri), Espanjan kuningaskunta (asiamiehinään Alberto Navarro González, avustajanaan aluksi Gloria Calvo Díaz ja sittemmin Luis Perez De Ayala Becceril) ja Ilva Laminati Piani SpA, kotipaikka Rooma, edustajinaan Aurelio Pappalardo, Trapani, ja asianajaja Massimo Merola, Rooma, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alain Lorang, 51 rue Albert 1, jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 12.4.1994 tekemän päätöksen 94/258/EHTY, joka koskee tukia, jotka Espanja aikoo myöntää Corporación de la Siderurgia Integral (CSI)-nimiselle julkiselle integroidulle terästeollisuusyritykselle ja komission 12.4.1994 tekemän päätöksen 94/259/EHTY, joka koskee Italian julkisen alan terästeollisuusyrityksille (Ilva-terästeollisuuskonserni) myöntämiä tukia (EYVL L 112, 3.5.1994, s. 58 ja 64), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio

sekä tuomarit A. Kalogeropoulos, V. Tiili, A. Potocki ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: H. Jung, on 24.10.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan vastaajan ja väliintuli Ilva Laminati Piani SpA:n oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Neuvosto, Espanjan kuningaskunta, Italian tasavalta, SSAB Svenskt Stål AB ja Det Danske Stålvalseværk A/S vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 254, 10.9.1994.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

24 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa T-244/94, Wirtschaftsvereinigung Stahl ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EHTY — Kumoamiskanne — Valtion tuki — Yksittäiset päätökset, joilla hyväksytään valtion tuki terästeollisuusyrityksille — Harkintavallan väärinkäyttö — Perusteltu luottamus — Yhteensoveltumattomuus perustamissopimuksen kanssa — Syrjintä — Perustelujen puuttuminen — Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen — Perustamissopimuksen 4 artiklan b ja c alakohta, 15 artikla ja 95 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta)

(97/C 387/27)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-244/94, Wirtschaftsvereinigung Stahl, kotipaikka Düsseldorf (Saksa), Thyssen Stahl AG, kotipaikka Duisburg (Saksa), Preussag Stahl AG, kotipaikka Salzgitter (Saksa), Hoogovens Groep BV, kotipaikka Ijmuiden (Alankomaat), edustajinaan asianajat Jochim Sedemund ja Frank Montag, Köln, ja Hoogovens Groep BV:n osalta asianajaja Eric Pijnacker Hordijk, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Aloyse May, 31 Grandrue, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Bernd Langeheine ja Ben Smulders), jota tukevat Euroopan unionin neuvosto, (asiamiehinään Rüdiger Bandilla ja Stephan Marquardt), Italian tasavalta, (asiamiehinään Umberto Leanza ja Pier Giorgio Ferri), Ilva Laminati Piani SpA, kotipaikka Rooma, edustajinaan asianajaja Aurelio Pappalardo, Trapani, ja asianajaja Massimo Merola, Rooma, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alain Lorang, 51, rue Albert I, jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 12.4.1994 tehdyn komission päätöksen 94/259/EHTY, joka koskee Italian julkisen alan terästeollisuusyrityksille

(Ilva-terästeollisuuskonserni) myöntämiä tukia (EYVL L 112, 3.5.1994, s. 64), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio sekä tuomarit A. Kalogeropoulos, V. Tiili, A. Potocki ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: H. Jung, on antanut 24.9.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantajat velvoitetaan korvaamaan vastaajan sekä väliintulijana esiintyneen Ilva Laminati Piani SpA:n oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Neuvosto ja Italian tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 233, 20.8.1994.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

5 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa T-26/89 (125), Henri de Compte vastaan
Euroopan parlamentti (¹)

*(Henkilöstö — Hakemus tuomion ottamiseksi uudelleen
käsiteltäväksi — Tutkittavaksi ottaminen)*

(97/C 387/28)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-26/89 (125), Euroopan parlamentin virkamies Henri de Compte, edustajanaan alun perin asianajaja Francesco Pasetti Bombardella, Venetsia, sitten asianajaja Henri Ferretti, Thionville, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Guy Harles, 8—10 rue Mathias Hardt, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään François Vainker ja Evelyn Waldherr), jossa kantaja tekee hakemuksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen, asiassa T-26/89, Compte v. parlamentti, 17.10.1991 antaman tuomion (Kok. s. II-781), ottamisesta uudelleen käsiteltäväksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Saggio sekä tuomarit B. Vesterdorf ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: H. Jung, on antanut 5.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Hakemus tuomion ottamisesta uudelleen käsiteltäväksi jätetään tutkimatta.*
- 2) *Hakija velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 89, 6.4.1988.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

5 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa T-149/95, Établissements J. Richard Ducros
vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

*(Valtion tuet — Rakennemuutostuet — Komission päätös
— Kumoaminen — Tutkittavaksi ottaminen)*

(97/C 387/29)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-149/95, Établissements J. Richard Ducros, Pariisi, edustajanaan asianajaja Philippe Genin, Lyon, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Aloyse May, 31 Grand-rue, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään aluksi Jean-Paul Keppenne ja myöhemmin Xavier Lewis), jota tukevat CMF Sud SpA ja CMF SpA, Pignatero Maggiore (Italia), edustajinaan asianajaja Mario Siragusa, Rooma, ja asianajaja Giuseppe Scassellati-Sforzolini, Bologna, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger, Hoss ja Prussen, 2 place Winston Churchill, jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen komission päätöksen, joka on julkaistu tiedonannossa 95/C 120/03 muille jäsenvaltioille sekä osapuolille, joita asia koskee, Italian myöntämästä tuesta CMF Sud SpA:lle ja CMF SpA:lle (valtion tuki C 6/92 [ex NN 149/91], EYVL 1995, C 120, s. 4), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio sekä tuomarit C. P. Briët, A. Kalogeropoulos, V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor, on 5.11.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.*

(¹) EYVL C 248, 23.9.1995.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

5 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa T-12/97, Anna Barnett vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)

(97/C 387/30)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-12/97, Anna Barnett, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel, edustajinaan

Jean-Noël Louis, Thierry Demasseur ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 30 rue Cessange, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Julian Currall ja Florence Clotuche), jossa kantaja vaatii kumottavaksi 9.10.1996 tehdyn komission päätöksen, jolla hylättiin kantajan hakemus, jossa pyydettiin kantajan tiettyyn palkkaluokkaan sijoittamisesta 14.5.1996 tehdyn päätöksen ottamista uudelleen käsiteltäväksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Saggio sekä tuomarit B. Vesterdorf ja J. Pirrung, kirjaaja: H. Jung, on 5.11.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluis-
taan.*

(¹) EYVL C 94, 22.3.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

6 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa T-223/95, Luigi Ronchi vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio (¹)

*(Henkilöstö — Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohta
— Hakemuksen implisiittinen hylkäyspäätös — Henkilös-
tösääntöjen 24 artikla — Avustamisvelvoite)*

(97/C 387/31)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-223/95, Luigi Ronchi, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka Luxemburg, edustajinaan asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demasseur, Véronique Leclercq ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Myson SARL, 30 rue de Cessange, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Gianluigi Valsesia ja Julian Currall), jossa kantaja vaatii toisaalta sen komission päätöksen kumoamista, jolla se on implisiittisesti hylännyt kantajan 30.1.1995 tekemän avustamista koskevan hakemuksen, ja toisaalta vastaajan velvoittamista maksamaan kantajalle aineettoman vahingon johdosta yhden ecun vertauskuvallinen vahingonkorvaus, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. Bellamy sekä tuomarit A. Kalogeropoulos ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on 6.11.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Komission implisiittinen päätös, jolla se on hylännyt
kantajan 30.1.1995 tekemän avustamista koskevan
hakemuksen, kumotaan.*
- 2) *Kanne hylätään muilta osin.*

- 3) *Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntiku-
lut.*

(¹) EYVL C 46, 17.2.1996.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

6 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa T-15/96, Lino Liao vastaan Euroopan unionin
neuvosto (¹)

*(Henkilöstö — Kumoamiskanne — Myöhässä laadittu
arviointikertomus — Vahingonkorvauskanne — Tutkitta-
vaksi ottaminen — Vahinko)*

(97/C 387/32)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-15/96, Euroopan unionin neuvoston virkamies Lino Liao, kotipaikka Bryssel, edustajinaan Pierre-Paul Van Gehuchten ja Constantin Nikis, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Louis Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään Diego Canga Fano ja Marie-Jeanne Vernier), jossa kantaja vaatii ajanjaksolta 1.7.1991—30.6.1993 laaditun, 6.11.1995 päivätyn ja kantajalle 9.11.1995 tiedoksi annetun lopullisen arviointikertomuksen kumoamista sekä vahingonkorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. Bellamy sekä tuomarit A. Kalogeropoulos ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on 6.11.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluis-
taan.*

(¹) EYVL C 77, 16.3.1996.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

6 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa T-71/96, Sonja Edith Berlingieri Vinzek vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

*(Henkilöstö — Pätevyyteen ja kokeisiin perustuva kilpailu
— Päätös olla hyväksymättä hakijaa suullisiin kokeisiin)*

(97/C 387/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-71/96, Sonja Edith Berlingieri Vinzek, Euroopan yhteisöjen koeajalla oleva virkamies, kotipaikka Sterrebeek

(Belgia), edustajinaan asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demasure ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Gianluigi Valsesia ja aluksi Ana Maria Alves Vieira, sittemmin Florence Clotuche), jossa kantaja vaatii kumoamaan kilpailulautakunnan 26.3.1996 tekemän päätöksen KOM/A/955 olla hyväksymättä kantajaa suulliseen kokeeseen, ja tarvittaessa saman lautakunnan alunperin 16.2.1996 tekemän päätöksen, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. Bellamy sekä tuomarit A. Kalogeropoulos ja P. Lindh, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on 6.11.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Komissio veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan kolmasosa kantajan oikeudenkäyntikuluista.*

(¹) EYVL C 233, 10.8.1996.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

6 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa T-101/96, Maria Elisabeth Wolf vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(*Henkilöstö — Avoin kilpailu — Päätös olla hyväksymättä hakijaa kokeisiin — Edellytetty työkokemus*)

(97/C 387/34)

(*Oikeudenkäyntikieli: ranska*)

Asiassa T-101/96, Maria Elisabeth Wolf, Euroopan yhteisöjen komission väliaikainen toimenhaltija, edustajinaan asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demasure ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Myson SARL, 30 rue de Cessange, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Julian Currall ja Bertrand Wägenbauer), jossa kantaja vaatii kilpailun KOM/A/955 valintalautakunnan sen päätöksen kumoamista, jolla hylättiin kantajan osallistuminen kilpailuun, ja korvausta aineettomasta vahingosta, joka päätöksestä on kantajan mukaan aiheutunut, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. Bellamy sekä tuomarit A. Kalogeropoulos ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on 6.11.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kumpikin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 233, 10.8.1996.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

7 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa T-218/95, Azienda Agricola "Le Canne" Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(*Maatalous — Kalastus — Vesiviljely ja suojeltujen merialueiden kehittäminen — Yhteisön taloudellinen tuki — Tiettyjen kulujen toteaminen tukikelvottomiksi — Kumomiskanne — Vahingonkorvauskanne*)

(97/C 387/35)

(*Oikeudenkäyntikieli: italia*)

Asiassa T-218/95, Azienda Agricola "Le Canne" Srl, kotipaikka Porto Viro (Italia), edustajinaan asianajajat Giulio Schiller, Giuseppe Carraro ja Francesca Mazzonetto, Padova, sekä asianajaja Guy Arendt, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Guy Arendt, 62 avenue Guillaume, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Eugenio de March ja Hubertus Van Vliet), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toisaalta kumoamaan komission alun perin myöntämän yhteisön taloudellisen tuen vähentämisen ja toisaalta määräämään vahingonkorvausta kantajan tästä vähennyksestä kärsimästä vahingosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 7.11.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 77, 16.3.1996.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

7 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa T-84/96, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Lda vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(*Euroopan sosiaalirahasto — Taloudellisen tuen vähentämistä koskeva päätös — Perusteluvollisuus*)

(97/C 387/36)

(*Oikeudenkäyntikieli: portugali*)

Asiassa T-84/96, Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Lda kotipaikka Lissabon, edustajinaan aluksi asianajaja Miguel Ferrão Castelo Branco ja sitten asianajaja João Caniço Gomes, Lissabon, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto François Brouxel, 6 rue Zithe, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Maria Teresa Figueira ja Knut Simonsson), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan

12.12.1995 tehdyn komission päätöksen PT-C(95)543, jolla vähennettiin kantajalle myönnettyä taloudellista tukea, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki, kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor, on 7.11.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 233, 10.8.1996.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

30 päivänä syyskuuta 1997,

asiassa T-151/95, Instituto Europeu de Formação Profissional Ld^a (INEF) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Euroopan sosiaalirahasto — Taloudellisen tuen alentaminen — Kumoamiskanne — Määräaika — Tutkimatta jättäminen)

(97/C 387/37)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Asiassa T-151/95, Instituto Europeu de Formação Profissional Ld^a (INEF), kotipaikka Porto (Portugali), edustajanaan asianajaja Bolota Belchior, Vila Nova de Gaia, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Jacques Schroeder, 6 rue Heinrich Heine, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinä aluksi Ana Maria Alves Vieira ja Günter Wilms, sittemmin Maria Teresa Figueira ja Knut Simonsson), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa 2.12.1991 tehdyn komission päätöksen, jolla vähennettiin Euroopan sosiaalirahastosta tukiasiassa 881005 P1 myönnettyä tukea kantan hankkeelle, joka koski ammatillista koulutusta Portugalissa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti C. W. Bellamy sekä tuomarit A. Kalogeropoulos ja M. Jaeger, kirjaaja: H. Jung, on antanut 30.9.1997 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 268, 14.10.1995.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

30 päivänä syyskuuta 1997,

asiassa T-122/96, Federazione nazionale del commercio oleario (Federolio) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Oliiviöljy — Kulutustuki — Asetus (EY) N:o 887/96 — Kumoamiskanne — Taloudellisten toimijoiden yhdistys — Tutkimatta jättäminen)

(97/C 387/38)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-122/96, Federazione nazionale del commercio oleario (Federolio), kotipaikka Rooma, edustajanaan asianajaja Livia Magrone Furlotti, Rooma, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Loesch, 11 rue Goethe, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Eugenio de March ja Paolo Ziotti), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan osittain oliiviöljyn kulutustukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2677/85 muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 887/96 (EYVL L 254, 25.9.1985, s. 5 ja EYVL L 119, 16.5.1996, s. 16), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger, kirjaaja: H. Jung, on 30.9.1997 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 370, 7.12.1996.

Associazione G.A.L. Penisola Sorrentinan 2.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-263/97)

(97/C 387/39)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Associazione G.A.L. Penisola Sorrentina on nostanut 2.10.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Gian Luca Lemmo ja Vincenzo Mormile, Napoli, ja prosessiosoite on 31 Via del Parco Margherita.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa 15.5.1997 tehdyn komission päätöksen C(97) 1261.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kun vastaaja muutti riidanalaisella päätöksellään EMOTR:n tuen myöntämistä koskevaa, 5.4.1995 tehtyä päätöstä C(95) 444/3, se muutti Leader II -toimenpideohjelmaa kohtien 1.3 ja 6.1 osalta siten, että se ei sisällyttänyt Comunità Montana Penisola Sorrentinaa tukea saaviin alueisiin, koska ”ohjelmaa koskevien määräysten perusteella ei vaikuta olevan tarpeen edistää ja toteuttaa enempää paikallisia toimintasuunnitelmia, kun otetaan huomioon, että nämä alueet ovat sosioekonomisesti pidemmälle ja täydellisemmin kehittyneitä kuin kolme muuta tarkasteltavana olevaa aluetta”. Kantajan mukaan nämä väittämät ovat paitsi virheellisiä myös selvästi perusteettomia.

Kantaja vetoaa väitteidensä tueksi siihen, että Rooman sopimuksen 190 artiklaa ja olennaisia muotomääräyksiä on rikottu ja hyvän hallintotavan ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu; lisäksi perustelut puuttuvat täysin ja päätös on selvästi perusteeton.

Kantaja väittää ensinnäkin, että riitautettu päätös perustuu siihen virheelliseen olettamukseen, että kyseiselle alueelle on jo hyväksytty paikallinen toimintasuunnitelma; huomioon ei ole otettu sitä seikkaa, että kantajana olevan yhdistyksen esittämää paikallista toimintasuunnitelmaa ei hyväksytty rahoitettavaksi. Kyseinen alue ei sitä paitsi kuulu Campanian kehittyneimpiin alueisiin.

Kantaja viittaa myös vastaajan tekemien valintojen ristiriitaisuuteen. Kantaja toteaa tältä osin, että Regione Campania on Leader II:n toteuttamista koskevassa alueohjelmassa ensin todennut myös Penisola Sorrentinan olevan direktiivin 75/268/ETY⁽¹⁾ mukainen niin sanottu epäsuotuisa tukialue nimenomaan tiettyjen sosioekonomisten tunnusmerkkien perusteella, mutta on sen jälkeen näiden samojen tunnusmerkkien perusteella katsonut, että tällä alueella ei enää ole tarpeen edistää ja toteuttaa uusia paikallisia toimintasuunnitelmia.

Vastaaja on jättänyt Area Sorrentinan pois ohjelmasta sen kehitystason vuoksi, mutta se ei ole millään tavalla perustellut sitä, miksi tietyt alueet hyväksyttiin, eikä suorittanut asianmukaista tutkimusta.

Kantajan mukaan tällainen tutkimus olisi varmasti osoittanut, että kyseinen alue on edellä mainitussa direktiivissä 75/268/ETY tarkoitettu vuoristoinen ja epäsuotuisa alue ja että tämä alue on juuri tästä syystä otettu mukaan Leader II -ohjelmaan tukeen ensisijaisesti oikeutettuna alueena.

⁽¹⁾ Vuoristoalueiden ja eräiden epäsuotuisien alueiden maataloudesta 28 päivänä huhtikuuta 1975 annettu neuvoston asetus 75/268/ETY (EYVL L 128, 19.5.1975, s. 1).

Regione Toscanan 12.5.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne⁽¹⁾

(Asia T-265/97)

(97/C 387/40)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Regione Toscana on nostanut 12.5.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kanne on siirretty yhteisöjen tuomioistuimen 1.10.1997 antamalla määräyksellä toimivalan selvän puuttumisen vuoksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle. Kantajan asianmiehinä ovat asianajajat Vito Vacchi ja Lucia Bora, Firenze, ja prosessi-osoite Luxemburgissa on c/o Paolo Benocci, 50 rue de Vianden.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumooa 21.11.1994 päivätyn komission maataloudesta vastaavan pääosaston kirjeen VI/040551;

— kumooa toimen, jota ei ole koskaan annettu tiedoksi kantajalle ja jolla Euroopan yhteisöjen komissio peruutti Välimeren alueen ohjelman (Programma integrato mediterraneo, PIM) yhteydessä hankkeelle N:o 88.20.IT.006.0 (juomaveden toimittaminen Toscanassa) varatun yhteisön tuen;

— kumooa 31.1.1997 päivätyn komission kirjeen, jonka kantaja sai tiedoksi 7.2.1997 ja jossa komissio ilmoitti kyseisen tuen peruuttamisesta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-81/97, Regione Toscana vastaan komissio⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 166, 31.5.1997, s. 21.

Azienda Agricola Tre e Mezzon 13.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-269/97)

(97/C 387/41)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Azienda Agricola Tre e Mezzo on nostanut 13.10.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-

tuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Carlo Piccoli ja Fabrizio Fabbri, Forlì-Cesena, ja asianajaja François Turk, Luxemburg, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto François Turk, 13 a, avenue Guillaume.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— toteaa, että kantajalla on asiavaltuus;

— kumoaa 29.7.1997 annetun ja EYVL:ssä L 202, 30.7.1997, s. 12 julkaistun komission asetuksen (EY) N:o 1488/97, siltä osin kuin sillä on muutettu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä II olevaa B osaa siten, että tässä ei mainita seuraavia kasvinsuojeluaineita: *Ryania speciosa* -pohjaiset valmisteet, propolis, piimaa, kivijauho, Bordeaux-sekoitus, Burgundy-sekoitus, natriumsilikaatti, sooda, kasvi- ja eläinöljyt;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana oleva yritys on luonnonmukaista viljelyä harjoittava maatila, joka on saanut tätä osoittavan todistuksen eräältä niistä kahdeksasta tarkastuslaitoksesta, joille Italian valtio on antanut todistusten myöntämisoikeuden; kantaja vastustaa sitä, että eräät kasvinsuojeluaineet on riidanalaisessa asetuksessa ⁽¹⁾ poistettu luonnonmukaisessa viljelyssä sallittujen kasvinsuojeluaineiden joukosta.

Vaativustensa tueksi kantaja vetoaa ennen kaikkea siihen, että on rikottu EY:n perustamissopimuksen 155 artiklan viimeistä luetelmakohtaa, jonka mukaan neuvoston komissiolle siirtämää toimivaltaa voidaan käyttää vain neuvoston antamien sääntöjen täytäntöönpanoon. Kantaja toteaa tältä osin, että neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2092/91 ⁽²⁾ oli tarkoitus suosia ja edistää luonnonmukaisten tuotantotapojen kehittymistä ja leviämistä siten, että sitä säännellään ja kannustetaan tuen ja rahoituksen avulla. Se, että asetuksen liitteessä II oleva B osa oli laadittu siten, että siinä mainittiin tietyt tuotteet, perustui tarkkaan valintaan, jonka mukaan tietyt tuotteet mainittiin ja toisia ei riippumatta siitä, oliko tuotteiden käyttö sallittu kaikissa jäsenvaltioissa vai ei. Voidaan siis moittia komission valintaa, jonka mukaan sallittujen tuotteiden luettelosta jätetään pois edellä mainitut yhdeksän kasvinsuojeluainetta pelkästään sillä perusteella, että niiden käyttöä ei ole sallittu.

Kantaja vetoaa myös toimivallan väärinkäyttöön, koska neuvosto on asetuksella (ETY) N:o 2078/92 ⁽³⁾ ottanut

käyttöön maatalouden ympäristönsuojeluun liittyviä toimenpiteitä Euroopan maatalouden uudelleensuuntaamiseksi siten, että siinä käytettäisiin vähemmän kasvinsuojeluaineita, minkä vuoksi huomattava osa alan tuista on suunnattu luonnonmukaiselle viljelylle, joten vastaaja on riidanalaisen asetuksen antamisella muuttanut linjaa äkillisesti ja tavoitellut muita kuin edellä mainittuja päämääriä, mikä on tehnyt luonnonmukaisen tuotantotavan käyttämisen vaikeammaksi ja ongelmallisemmaksi vähentämällä tällaista tuotantotapaa käyttävien tai sen käyttämistä harkitsevien maataloudenharjoittajien käytössä olevia teknisiä välineitä.

⁽¹⁾ Maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 muuttamisesta 29 päivänä heinäkuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 1488/97 (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 12).

⁽²⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1.

⁽³⁾ Ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2078/92 (EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85).

Pierre Richardin 16.10.1997 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-273/97)

(97/C 387/42)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Pierre Richard on nostanut 16.10.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja André Lutgen, Luxemburg, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto André Lutgen, 1 rue Jean-Pierre Brasseur.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla se hylkäsi kantajan hakemuksen avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa nro 8011 tarkoitettuun virkaan,

— kumoaa päätöksen, jolla virkaan nimitettiin eräs ruotsalainen hakija,

— kumoaa päätöksen, jolla yksikkö hylkäsi 17.7.1997 pitämässään kokouksessa kantajan edellä mainitusta päätöksestä tekemän valituksen,

— varaa kantajalle oikeuden vaatia myöhemmin korvausta kärsimästään aineellisesta ja aineettomasta vahingosta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on palkkaluokkaan A 4 kuuluva virkamies, riitauttaa nimittävän viranomaisen päätöksen olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan A 3 hylkäämällä kantajan hakemuksen avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa nro 8011 tarkoitettuun virkaan. Kantaja toteaa, että hänen sijastaan nimitettiin ulkopuolisesta kilpailusta ruotsalainen hakija, joka oli otettu varallaololuettelon kolmannelle sijalle.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

- henkilöstösääntöjen 29 artiklan ensimmäisen kohdan rikkominen, koska nimittävä viranomainen aloitti esillä olevassa asiassa tämän säännöksen vastaisesti ulkopuolisen virantäyttömenettelyn tutkimatta mahdollisuuksia täyttää avoinna oleva virka sisäisillä virantäyttötavoilla. Sisäisiä hakijoita ja ulkopuolisia hakijoita ei voida kilpailuttaa keskenään, koska henkilöstösääntöjen 7 ja 27 artiklassa säädetään nimittävää viranomaista sitovista erillisistä valintaperusteista. Näin ollen ylentämisen ja siirron ollessa kyseessä nimittävän viranomaisen on tehtävä päätöksensä ottaen huomioon yksikön etu, kun taas palvelukseen ottamisen on tapahduttava pätevyyden, tehokkuuden ja ehdottoman luotettavuuden perusteella ”maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta”;
- henkilöstösääntöjen 25 artiklassa säädetyn perusteluvollisuuden rikkominen;
- henkilöstösääntöjen 7 artiklan rikkominen, koska kantajan hakemuksen hylkääminen ja kilpailussa hyväksytyn hakijan nimittäminen eivät tapahtuneet yksikön edun mukaisesti vaan kyseisten hakijoiden kansallisuuteen liittyvien seikkojen vuoksi;
- esillä olevassa asiassa on tehty ilmeinen arviointivirhe ja sivuutettu avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa mainitut valintaperusteet, koska ottaen huomioon ilmoitukseen sisältyneet vaatimukset, ulkopuolisilla hakijoilla ei voi olla vaadittua erityistuntemusta parlamentin yksiköistä eikä kokemusta sisäisistä hallinnollisista tai työjärjestyksen mukaisista menettelyistä;
- riidanalainen päätös on yksikön edun vastainen, koska kyseistä virkaa ei kantajan ammattikokemuksesta huolimatta täytetty tyydyttävällä tavalla;
- kanteen kohteena oleva päätös perustuu tietoihin, jotka eivät selvästi ole vertailukelpoisia: vaikka virkaan yalittu hakija oli varallaololuettelossa, kantajan pätevyys on arvioitu ilmeisestikin arviointikertomusten perusteella.

Società Ca' Pasta srl:n 16.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-274/97)

(97/C 387/43)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Società Ca' Pasta srl on nostanut 16.10.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajaja Paolo Piva, Venetsia, ja asianajaja Guy Arendt, Luxemburg, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Guy Arendt, 62 avenue Guillaume.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa päätöksen, joka on tehty pääosasto XIV:n (kalastus) 4.8.1997 päivämällä vastauskirjeellä (asia N:o 11423), jonka otsikkona oli ”Hanke IT/166/91 — Kirjeenne 21.7.1997”.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä aisa on saanut alkunsa siitä, kun kantajana olevalle yhtiölle myönnettiin kalastus- ja maatalousalan rakenteita koskevien hankkeiden tukea. Kantajana oleva yhtiö haki ja sai Contarinassa (Veneto) sijaitsevan vesiviljelytuotantoyksikön uudenaikaistamista koskevan hankkeen toteuttamiseksi yhteisön tukea 942 300 004 Italian liiraa, joka vastasi 40:tä prosenttia hyväksytyistä kustannuksista. Hallinnollisessa tarkastuksessa, johon osallistui myös komission edustajia, todettiin, että liiketoiminta oli luovutettu ilman sellaista ennakkolupaa, joka asetuksen (ETY) N:o 4253/88 ⁽¹⁾ 24 artiklan mukaan on välttämätön. Sen jälkeen kun pääosasto XIV:n yksikön päällikkö oli saattanut loppuun asetuksen (ETY) N:o 4028/86 ⁽²⁾ 44 artiklan mukaisen menettelyn, hän teki riidanalaisen päätöksen, jossa todettiin, että ”sisäistä menettelyä jatketaan tuen peruuttamiseksi ja jo maksetun määrän perimiseksi takaisin”.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin:

- Olennaisten menettelymääräysten rikkominen, koska riidanalaisen kannanoton tekemisessä ei noudatettu kollegiaalisuusperiaatetta.
- Puutteellinen tutkiminen, perustelujen puuttuminen ja toimivallan väärinkäyttö: Kantajan mukaan tosiasioita on selvästi vääristely, mikä johtuu pääasiallisesti siitä, että tutkimus oli puutteellinen ja virheellinen; tutkimuksen tarkoituksena oli todeta, onko liiketoiminta siirretty ilman komission tai Italian hallituksen antamaa ennakkolupaa (siirtoa pidetään silloin ”huomattavana muutoksena”), eikä suinkaan sitä, mikä oli jo

paljon aikaisemmin toteutetun investoinnin pysyvä käyttötarkoitus. Tältä osin on todettava, että kantaja ei ollut myynyt laitosta ja koneita erikseen, vaan luovutti kalanviljelylaitoksesta muodostuneen koko liiketoiminnan siten, että laitos pystyi jatkamaan toimintaansa.

- Oikeusvarmuusperiaatteen loukkaaminen ja asetuksen (ETY) N:o 4028/86 38 ja 44 artiklan rikkominen. Kantaja toteaa tältä osin, että kun otetaan huomioon se, kuinka tyhjentävästi asetuksessa säädetään tuen lykkäämisen, peruutuksen ja alentamisen edellytyksistä, ei voida sanoa, että pelkkä yhtiön omistajanvaihdos kuuluisi ”hankkeen huomattavan muutoksen” käsitteen alaisuuteen.

(¹) Asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, 31.12.1988, s. 1).

(²) Yhteisön toimista kalatalouden ja vesiviljelyn alan rakenteiden parantamiseksi ja mukauttamiseksi 18 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4028/86 (EYVL L 376, 31.12.1986, s. 7.)

DFDS Transport BV:n 24.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-279/97)

(97/C 387/44)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

DFDS Transport BV on nostanut 24.10.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Catherine Grisart, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Stef Oostvogels, 13 rue Aldringen, Luxembourg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

- kumoaa 5.6.1997 tehdyn komission päätöksen N:o C(97) 1636 lop./1 (REM 26/96) (ei julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*) Rooman sopimuksen 173 artiklan mukaisesti;
- toteaa, että kantajalla on oikeus nostaa myöhemmin vahingonkorvauskanne vastaajaa vastaan; ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asioissa T-186/97, T-187/97, T-190/97, T-191/97, T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97, T-217/97 ja T-218/97 (¹).

(¹) EYVL C 318, 18.10.1997, s. 17–25.

Wilson Holland BV:n 24.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-280/97)

(97/C 387/45)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Wilson Holland BV on nostanut 24.10.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Catherine Grisart, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Stef Oostvogels, 13 rue Aldringen, Luxembourg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

- kumoaa 5.6.1997 tehdyn komission päätöksen N:o C(97) 1636 lop./2 (REM 26/96) (ei julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*) Rooman sopimuksen 173 artiklan mukaisesti;
- toteaa, että kantajalla on oikeus nostaa myöhemmin vahingonkorvauskanne vastaajaa vastaan; ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asioissa T-186/97, T-187/97, T-190/97, T-191/97, T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97, T-217/97, T-218/97 (¹) ja T-279/97 (²).

(¹) EYVL C 318, 18.10.1997, s. 17–25.

(²) Ks. tämän virallisen lehden s. 24.

**Milk Products Holdings (Europe) Limited ym:n
27.10.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan
nostama kanne**

(Asia T-281/97)

(97/C 387/46)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Milk Products Holdings (Europe) Limited ym. ovat nostaneet 27.10.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on Richard McGrane ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto André Marc, 56—58 rue Charles Martel, Luxembourg.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 29.5.1997 ja 6.8.1997 tehdyt komission päätökset siltä osin kuin niillä on hylätty kantajien vaatimus saada tutustua pyytämiinsä asiakirjoihin,
- velvoittaa komission korvaamaan kanteen laatimisesta aiheutuneet kulut ja muut oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat selostavat, että riidanalaiset päätökset tehtiin heidän yritettyään jatkuvasti selvittää uusiseelantilaisen voin osalta noudatettavia perusteita neuvoston asetuksella (ETY) N:o 858/81⁽¹⁾ käyttöön otetun tullietuuskohtelun saamiseksi. Perusteiden ja erityisesti ilmaisun ”valmistettu suoraan maidosta tai kermasta” selventäminen on tarpeen, koska kantajat vastustavat Her Majesty's Customs and Excisen (jäljempänä Customs-virasto) Yhdistyneessä kuningaskunnassa kantamaa taannehtivaa tullia. Kantajat katsovat, että niiden Ammix-voin ja -voilevitteen pitäisi saada tullietuuskohtelu, koska ne on valmistettu suoraan maidosta tai kermasta. Customs-virasto on kuitenkin toista mieltä. Tätä koskeva asia on parhaillaan vireillä Englannin asianomaisessa tuomioistuimessa.

Selvittääkseen yhteisön toimielinten tälle ilmaisulle tarkoitettaman merkityksen kantajat pyysivät tiedonsaantioikeutta komission asiakirjoista koskevien käytännesääntöjen (päätös 94/90/EHTY, EY, Euratom, jäljempänä käytännesääntöt) mukaisesti jäljennöksiä asetuksen valmistelua ja hyväksymistä koskevista asiakirjoista sekä PO I:lta että PO VI:lta. Sekä PO VI että PO I kieltäytyivät antamasta asiakirjoja 29.5. ja 19.6.1997 päivätyillä kirjeillään. Kantajat esittivät tämän jälkeen vaatimuksen näiden päätösten muuttamisesta pääsihteeristölle, joka vahvisti 6.8.1997

päivätyllä kirjeellään kieltäytymisen eräiden keskeisten asiakirjaryhmien antamisesta.

Kantajat katsovat, että riippumatta taloudellisista vaikutuksista, jotka johtivat vaatimuksen esittämiseen, heillä on käytännesääntöjen perusteella laillinen oikeus tutustua asiakirjoihin, jollei komissio kykene tosiseikoilla osoittamaan, että yleiseen etuun perustuvaa poikkeusta voidaan soveltaa. Kantajien mukaan näin ei ole tässä asiassa, koska

- komissio vetoaa kansainvälisiä suhteita koskevaan erityisperusteeseen evätessään oikeuden tutustua asiakirjoihin yleiseen etuun perustuvan poikkeuksen vuoksi antamatta mitään selitystä siitä, miksi ja miten vuoden 1981 perusteiden käyttöönottoa koskeviin asiakirjoihin tutustumisella voisi olla heikentävä vaikutus kansainvälisiin suhteisiin; ja
- komissio perusteluitta väittää, että toisen osapuolen asiakirjoihin tutustuminen vaikuttaa vastapuolen puolustautumisoikeuksiin ja siten oikeudenkäyntimenettelyyn.

Kantajat katsovat näin ollen, että komissio on oikeudellisesti jättänyt kokonaan näyttämättä, että asiakirjoihin tutustumisella voitaisiin tosiasiaa ”heikentää” kansainvälisiä suhteita tai oikeudenkäyntimenettelyä.

Kantajat korostavat pääsihteeristön päätöksessään esittämän perusteen osalta, joka koskee uusiseelantilaisen voin kiintiöjärjestelmään viime vuosina kohdistuneiden petosten tutkinnasta vastanneen yksikön suorittamaa tutkintaa, että PO I tai PO VI ei ole maininnut tätä poikkeusta, joten kantajia ei ole kuultu tästä seikasta hallinnollisessa menettelyssä. Kantajien mukaan tällä loukataan periaatetta, jonka mukaan hallinnollisessa menettelyssä on oikeus tulla asianmukaisesti kuulluksi.

⁽¹⁾ Uusiseelantilaisen voin tuonnista erityisehdoin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan 1 päivänä huhtikuuta 1981 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 858/81 (EYVL L 90, 4.4.1981, s. 18).

**Antonio Gianninin 28.10.1997 Euroopan yhteisöjen
komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-282/97)

(97/C 387/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Antonio Giannini on nostanut 28.10.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan kotipaikka on Bryssel, edustajina ovat asianajajat Marc Dallemagne ja Carlo Locchi, Bryssel, ja prosessiosoitte Luxemburgissa on 85 rue du Prince Royal.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa

— komission päätöksen, jolla se kumosi ilmoituksen KOM/151/94;

— ilmoituksen KOM/062/97;

— 24.7.1997 tehdyn komission päätöksen nro 4732, jolla se hylkäsi valituksen ja joka annettiin kantajalle tiedoksi 30.7.1997;

— velvoittaa vastaajan

— maksamaan kantajalle hänen palkkansa ja sen palkan välisen erotuksen, jota on perusteettomasti maksettu riidanalaiseen virkaan nimitetylle hakijalle, korvauksena aineettomasta vahingosta, joka aiheutui kyseisestä lainvastaisesta nimityksestä;

— maksamaan kantajalle hänen nykyisen palkkansa ja sen palkan välisen erotuksen, jota hän olisi saanut palkkaluokassa A 3 28.4.1995 lukien, korvauksena hänen kärsimästään aineellisesta vahingosta; ja

— korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa vastaajan päätökset, jotka se teki ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-21/96, Giannini vastaan komissio, 19.3.1997 antaman tuomion seurauksena ja joilla se kumosi avointa virkaa koskevan ilmoituksen KOM/151/94, joka koski yksikön ”Tekstiili-alan sopimusten neuvottelut ja hallinto; jalkineet; muut” (PO I/D/I) päällikön viran täyttämistä, ja julkaisi uuden samaa virkaa koskevan ilmoituksen KOM/062/97.

Kantajan mukaan vastaajan väitteet, joilla se on perustellut samaa virkaa koskevan ilmoituksen uudelleen muotoilua, ovat epätasällisiä, ja kantaja korostaa, että on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman tuomion tarkoituksen vastaista vapautua muotovirheestä toteuttamalla toimenpide, joka on muotoilultaan uusi, mutta jossa on samat virheet.

Kantaja väittää lisäksi, että kanteen kohteena olevilla päätöksillä loukataan luottamuksensuojan periaatetta ja että niihin liittyy harkintavallan väärinkäyttö.

Asian T-396/94 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(97/C 387/48)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 3.11.1997 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-396/94, Centrale Bewegingseenheid (CBE) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 392, 31.12.1994.

Asian T-23/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(97/C 387/49)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 3.11.1997 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-23/97, AEVP (Associação das Empresas de Vinho do Porto) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 131, 26.4.1997.

Asian T-87/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(97/C 387/50)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 3.11.1997 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-87/97, Gustaaf van Dyck vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 166, 31.5.1997.

Asian T-134/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(97/C 387/51)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 9.10.1997 antamalla

määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-134/97, Kesko Oy vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 199, 28.6.1997.

ILMOITUS LUKIJOILLE

Euroopan yhteisöjen virallisen lehden (EYVL) tilauksiin tulee joitakin muutoksia vuonna 1998. Tämän ilmoituksen tarkoituksena on helpottaa tilaajia uusiin mahdollisuuksiin liittyvien päätösten tekemisessä.

EU-LAKIPALVELU

Tammikuusta 1998 alkaen EYVL:n L- ja C-sarjan uusien numeroiden täydelliset tekstiversiot (mukaan lukien taulukot ja kuvat) ovat saatavilla Internetissä (<http://europa.eu.int>) kaikilla 11 kielellä maksutta 20 päivän ajan.

EYVL:N L- ja C-SARJAN CD-ROM-VERSIO

Vuonna 1998 EYVL:n L- ja C-sarjan cd-rom-versio julkaistaan neljännesvuosittain kumulatiivisena yksikielisenä versiona. EYVL:n L- ja C-sarjan nykyiset tilaajat, jotka tilaavat paperi- tai mikrokorttiversioita tai CELEX:in lisäksi myös cd-rom-version, saavat 50 prosentin kampanja-alennuksen cd-romin hinnasta. Myös LAN-vaihtoehto on saatavissa. Jokaisen cd-romin yksittäiskappaleita voi myös lunastaa.

CELEX:IN KERTAMAKSUTILAUS

Keväällä 1998 CELEX:in kertamaksutilaus tulee mahdolliseksi kiinteään 960 ecun hintaan, johon kuuluu käyttöoikeus yhdeksi vuodeksi. Hinta ei ole riippuvainen käyttömäärästä. CELEX on EU:n virallinen oikeustietokanta, joka tarjoaa kattavimmat tiedot EU:n lainsäädännöstä vuodesta 1951 alkaen (<http://europa.eu.int/celex>).

PAPERIVERSION TILAUKSEN MYÖHÄSTYNYT UUSIMINEN

EYVL:n L- ja C-sarjan paperiversion postitukset lopetetaan 31. tammikuuta 1998 kaikille tilaajille, jotka eivät siihen mennessä ole uusineet tilaustaan. EYVL:n L- ja C-sarjan tilaajat, jotka aloittavat tai uusivat tilauksensa tämän päivämäärän jälkeen, voivat valita jonkin seuraavista vaihtoehdoista:

- i) ei puuttuvien numeroiden takautuvaa toimitusta, jolloin maksu suoritetaan ainoastaan niiltä kuukausilta, joiden numerot on toimitettu
- ii) puuttuvien numeroiden toimitus cd-rom-muodossa, jolloin suoritetaan normaali vuositilausmaksu
- iii) puuttuvien numeroiden toimitus paperiversiona, jolloin jokaiselta takautuvasti toimitetulta kuukaudelta suoritetaan kaksinkertainen maksu.

Huom. Euroopan yhteisöjen virallisen lehden L- ja C-sarjan kaikki tilaukset (paperiversio, mikrokortti, off-line ja CELEX) on nyt mahdollista hoitaa minkä tahansa Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston myyntiverkon jäsenen kautta lukuun ottamatta asiakirjatoimituksista vastaavia asiamiehiä. Olkaa hyvä ja ottakaa yhteyttä myyntiasiamieheenne edellä esitettyä koskevista yksityiskohdista.